

CARRER

núm.
54
tardor
2011

La revista de la Fundació La Roda d'accions culturals i del lleure

LA RODA
FUNDACIÓ

Teixint xarxa

Trobada d'entitats de La Roda

Mèxic i Catalunya

Una història en comú

Núria Feliu

70 anys de vida i 50 als escenaris

Una llengua per viure

Plataforma per la Llengua

La Roda en marxa: Tamborinada 2011

La festa de l'esport i el
lleure sense barreres

A cau de roda

Notícies de la
Fundació
La Roda i les seves
entitats

Flic

II Edició del Festival de
Literatures Infantil i Juvenil

el tema 3

Una Llengua per viure. Plataforma per la Llengua

a cau de roda 4-8

- les entitats de la roda
- roda·món

9

- enxarxa't al web
- Selecció de webs

associ·accions 10

Imagineu-vos per un instant, una societat formada per gent meravellada... Catherine L'Ecuyer

11

8ª Festa per al joc i la joguina en català! Mapi Travessa

- gestió associativa
- Ens interessa gaudir de l'exempció d'IVA? Roger Santiago

12

Mèxic i Catalunya, una història en comú

13

Marianao, Territori i Comunitat

Socialment Responsable

- un conflicte... una solució
- Les parts i escoltar

14-15

Les entitats són un espai òptim on els joves s'impregnen de valors

Entrevista a Montserrat Suari

16

- 6 x 4. L'espai dels músics-animadors del país
- Santi Ortiz

17-19

- La Tamborinada
- La festa de l'esport i el lleure sense barreres!

idees tallers 21

- Instruments musicals

cucut Miqui Giménez

l'ampli 22

I Congrés l'Excel·lència en Educació Isabel Posada

23

La castanyada. Tradicions Populares Roser Lòpez

24-25

- amb nom propi
- tradi·accions
- recordant...
- notes i notícies
- paraules, paraules, paraules
- Fundació Pere Tarrés

l'entrevista espectacular 26-27

Ai, Carai! Professionalitat i creativitat

espectacularment parlant 28

- kèiad9?

29

Núria Feliu 70 anys de vida i 50 als escenaris Roser Lòpez

30

- anem a veure
- Puça Espectacles

31

Grease • una mica de miquelet Miquel Rabert

32

• t'avisem Flic Posa't la gorra al Zoo de Barcelona

33

• destaquem XVII Saló del Manga Fira Jocjoc Festa minimúsica.tv

34

- notes noves
- Noè Rivas

35

Neix la Coordinadora de Teatres Independents de Catalunya

editorial

Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa

La Fundació La Roda d'Espectacles va assistir a l'acte de signatura contra l'exclusió social juntament amb les federacions i organitzacions que formen part de la Taula del Tercer Sector i que es va fer a l'Orfeó Martinenc de Barcelona.

"Donem el millor de nosaltres" era la consigna, i de debò que sigui de veritat. Un de cada cinc catalans és pobre. El primer responsable és el govern, però també som responsables les entitats i hem de tenir responsabilitat i compromís per eradicar la pobresa per sempre més del nostre país. Tant de bo que l'any vinent puguem dir que aquesta solidaritat i compromís han aconseguit fer desaparèixer aquesta pobresa. Som un país molt lluitador, sempre ho hem sigut i tant el nostre govern de Catalunya, com els que pertanyem al Tercer Sector, ja que estem al mateix vaixell, hem de resoldre entre tots aquest gran problema.

Nosaltres, dins la nostra tasca, farem tot el que sigui possible, doncs creiem que tots som iguals. Mateixos drets i deures, i aquests deures són de primer ordre: solidaritat, solidaritat i solidaritat.

Lluïsa Celades

Directora de la Fundació La Roda

La revista *Carrer* és editada per la Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infants i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-set poblacions catalanes. Des de fa trenta-tres anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

LA RODA
FUNDACIÓ
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella, Salvador Figuerola, Enric Sánchez i Joan López.

Assessoria tècnica: Ana Guirado • Redacció i correcció: Roser Lòpez

Col·laboració: Entitats de La Roda, Teresa Casals (Plataforma per la Llengua), Fundació Pere Tarrés, Gestió de Fundacions i Associacions SL, Miqui Giménez, Montse Serra GREC-Grup de Recerca i Estudi del Conflicte, Catherine L'Ecuyer, Mapi Travessa (Plataforma per la Llengua), Puça Espectacles, Pep Puigdemont, Gisela Juanet (responsable teatre familiar al Poliorama).

Disseny portada: Umberto Valeri i Marta Serra

Fotografia portada: Guillem Beltrán

Preimpresió i impressió: Tallers gràfics de Rúbrica Editorial

Edita: Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure

C. Sèquia, 9-11. 08003 Barcelona

Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05

administracio@fundaciolaroda.cat - www.fundaciolaroda.cat

Dipòsit legal: B/25.352.87

La Fundació La Roda no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

En conveni amb:

Obra Social
Fundación "la Caixa"

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

■ Plataforma per la Llengua

Una llengua per viure

Aquests dies el tema del català a l'escola és portada a tots els diaris i motiu de conversa a totes les tertúlies. Des de la Plataforma per la Llengua estem treballant molt intensament, al costat de les altres entitats que constituïm Somescola.cat, per unificar esforços amb tota la comunitat educativa i amb la societat en general per defensar l'escola catalana en llengua i continguts i per donar suport a les decisions que ha pres el Parlament de Catalunya en relació amb el model educatiu més adient per als nostres nois i noies.

No som nosaltres els qui hem provocat el conflicte. És més, considerem que l'escola necessita tranquil·litat i consens per poder fer bé la seva feina en uns moments econòmicament difícils com els actuals. Però és cert que celebrem la resposta ràpida, unitària i entusiasta de mestres, pares,

«L'escola catalana i la metodologia d'immersió han fet possible que el català sigui una llengua per "viure" a Catalunya, sigui quina sigui la llengua habitual dels nostres joves»

mares, nens i nenes a favor del model lingüístic actual. Per un país de tots, l'escola en català.

L'escola catalana i la metodologia d'immersió han fet possible que el català sigui una llengua per "viure" a Catalunya, sigui quina sigui la llengua habitual dels nostres joves. L'èxit en l'aprenentatge de llengües és que aquestes transcendeixin l'àmbit de l'escola i es converteixin en eines de comunicació reals. Per això és tan important el paper del lleure. Si una llengua s'usa només en l'àmbit reduït d'una classe no té futur. Les llengües són per comunicar-se, per expressar sentiments, per fer amics. Una llengua és una finestra per veure el món d'una determinada manera. Són molts els mestres que et diuen: "Actualment el català és la llengua de les classes i el castellà, la llengua dels patis." Si

Teresa Casals. És membre de l'executiva de la Plataforma per la Llengua

continuem així, fracassarem en l'intent de fer del català una llengua viva i una eina de cohesió social.

Crec que seria oportú aprofitar aquest moment que vivim des del punt de vista lingüístic per tornar-nos a plantejar quins són els objectius que es proposa l'escola en relació amb la llengua del nostre país. El català, llengua comuna, manifestem a la Plataforma

per la Llengua, però no només llengua comuna a l'hora de fer els exàmens, de contestar les preguntes dels professors, no: també, i potser sobretot, català llengua comuna quan sortim d'excursió, quan juguem, quan dinem, quan ens divertim... Senzillament, el català una llengua per "viure".

Teresa Casals. Plataforma per la Llengua

Plataforma per la Llengua

Via Laietana, 48 A. Principal 2a, 08003 Barcelona
info@plataforma-llengua.cat · www.plataforma-llengua.cat

**Aconseguiu resultats,
creem cohesió!**

el racó de les entitats de la roda

Esplai Fem-nos Amics

20è Aniversari

L'Esplai Fem-nos Amics tanca els actes de celebració del seu 20è aniversari.

Quan comença un curs, n'acaba un altre. Quan s'enceta una nova temporada, acomiadem l'anterior. I amb l'arribada del nou curs, l'Esplai Fem-nos Amics posa el punt i final a un any molt especial: l'any del seu 20è aniversari. I és que aquest esplai de Reus, conscient que vint anys no es celebren cada dia, va festejar-ho durant tot un any.

Tot plegat va començar el 8 d'agost del 2010. Concretament, va ser a la casa de colònies Cal Diable, al poble de Pontons, on es va dur a terme la inauguració d'aquest any de celebració amb un dinar que reunia famílies, infants, monitors i ex monitors. El 2 d'octubre es va celebrar el que va ser el gran acte de celebració dels 20 anys de l'Esplai Fem-nos Amics. Primer, amb una gran paella a les instal·lacions de l'Esplai; un àpat que va reunir totes les persones que han passat per l'Esplai al llarg d'aquests vint anys. I, després, amb una gran festa a la plaça de la Llibertat de Reus, on hi havia tot tipus de jocs per la mainada. La festa va acabar amb una actuació del grup infantil "La Tresca i la Verdesca" i amb un berenar popular. Un cop encetat el 2011, el 20 de març l'Esplai va dur a terme una gimcana sobre rodes, una activitat en què, novament, van participar famílies, nens i monitors i que va consistir en desplaçar-se per diferents punts de la zona i anar superant proves i jocs diversos. El 14 de maig va tenir lloc una jornada esportiva, una diada en què hi va haver estones per a tothom: al matí, jocs tradicionals per a la canalla i les seves famílies; a la tarda, partides de futbol sala que enfrontaven monitors contra nens i nenes, d'una banda, i monitors contra pares i mares, de l'altra. Finalment, l'11 de juny va servir per cloure aquest any de celebracions de

manera oficial: la tradicional festa de fi de curs va servir, no tan sols per acomiadar un any més, sinó per tancar com Déu mana l'any més especial que, fins el dia d'avui, ha viscut l'entitat.

Totes aquestes activitats van servir, d'alguna manera, per agrair la tasca a totes i cadascuna de les persones que, sempre de manera altruista i voluntària, han fet possible tants anys d'història. Així doncs, l'Esplai va centrar la seva activitat en recordar, commemorar i agrair el passat que acumula l'entitat. Un cop superat aquest aniversari, però, els de Reus volen mirar endavant. Volen mirar i mimar el futur. I és que el camí a seguir és pràcticament el mateix: es tracta d'intentar oferir un servei de lleure als infants de Reus, un servei basat en valors com ara el respecte, la comprensió, la solidaritat, la convivència i, tal com manifesta el nom de l'entitat, l'amistat. Per tot plegat, podem dir que, si el passat de l'Esplai Fem-nos Amics és ben lloable, el futur és esperançador. I aquesta és, sens dubte, la millor manera de celebrar vint anys de vida.

Esplai Fem-Nos Amics

C.Sardà i Cailà nº3 esplai@esplaiefa.cat

Casal de barri de Prosperitat Festa de la Marhaba

El Casal de barri de Prosperitat va celebrar, del 26 al 30 de setembre, una gran festa per donar la benvinguda o la Marhaba a tota la gent del barri que creu en la convivència en la diversitat. L'únic objectiu d'aquesta celebració va ser fomentar el diàleg entre els veïns sobretot en moments difícils com els actuals.

Durant tota la setmana es van oferir activitats que mostraven la cultura marroquina; contes per infants, tallers de té, degustació de harira, la sopa típica del Marroc, concert de Sahara Band... Grans i petits van participar i gaudir de l'experiència de conèixer una mica millor tots aquests costums del país del nord-oest de l'Àfrica.

**Centre d'Esplai Xixell de
L'Hospitalet de Llobregat**

Pessebre Vivent

Voleu participar de forma solidària al Pessebre Vivent del C.E. Xixell? Només heu de venir el proper 17 de desembre, per la tarda, a la plaça de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. Podreu gaudir de tot el muntatge i aquelles persones que vulguin podran fer un acte solidari: recollir aliments per aquelles persones que ho necessiten, amb la col·laboració de la Creu Roja. No et perdis la possibilitat de participar-hi!

Esplai Xixell

xixell@esplai.org 93 338 06 44

Entitats al mil·límetre

Aniversari del Centre d'Esplai Druida nascut el 1988

El Centre d'Esplai Druida és una entitat de lleure infantil i juvenil constituïda l'any 1988 per un grup de joves que tenia ganes de treballar amb i per al barri.

El seu objectiu és oferir als infants i joves un projecte educatiu per al seu temps de lleure basat en els valors de la tolerància, l'amistat, la solidaritat, l'aventura i la diversió, tot potenciant les habilitats de cada infant i jove. Tota aquesta tasca educativa la dirigeix l'equip de monitors i monitores voluntaris que formem part de l'esplai. La seva màxima és aconseguir el somriure dels infants!

L'Esplai és el lloc de trobada d'infants i de joves de 3 a 17 anys per tal de fer infinitat d'activitats: des de la recerca d'un tresor amagat, passant per construir-nos les nostres joguines amb

material reciclat, fent jocs cooperatius, pujant alguns cims, fent acampades, aprenent a compartir, participant a les festes del barri, fent ta-

llers de pintura, de creativitat, de música, fent excursions de cap de setmana, sortides per Barcelona, participant dels milions d'activitats que es fan al districte, jugant, rient, fent-se abraçades, saltant, corrent, cantant...

Al Druida tothom té cabuda: des de l'infant de 3 anys fins a l'avi o àvia que participa en alguna de les activitats per a famílies!

Si us animeu a viure mil i una aventura amb nosaltres i vós convertir-te en un druida més, ens trobaràs cada dissabte a la tarda de 17h a 19h a la Plaça de la Zona Verda (Prosperitat- Nou Barris- Barcelona).

Esplai Druida

esplai_druida@yahoo.es

<http://esplaidruida.blogspot.com>

Tel.: 663 958 136

el racó de les entitats de la roda

Assemblea Local del GRAMC de Teià

20 anys i algunes dades...

L'Assemblea Local del GRAMC (Grups de Recerca i Actuació amb Minories Culturals i Treballadors Estrangers) de Teià compleix vint anys, que s'han caracteritzat pels canvis soferts tant en l'entitat com en la població. Si fa vint anys que Teià era un dels pobles del Maresme amb un percentatge d'estrangers d'origen extracomunitari superior a la mitjana de Catalunya, avui està per sota de la mitjana del nostre país (estrangers a Teià 5,01%, al Maresme 12,37% i a Catalunya 15,91%). Aquest fet ha estat a causa de la manca de feina en el sector agrícola i a la transformació de Teià en una població dormitori. Tanmateix, la comunitat de Gàmbia i la dels països del nord d'Europa continuen tenint el mateix pes

que ara fa una vintena d'anys. A conseqüència dels canvis esdevinguts, el GRAMC de Teià s'ha hagut d'adaptar a les noves necessitats de la població migrada redirigint el seu treball cap als fills dels immigrants. Enrere queda la tasca que l'entitat realitzava sobre l'acolliment i l'aprenentatge de la llengua oral, no perquè ja no sigui una necessitat sinó perquè ara aquesta feina l'assumeixen l'escola d'adults del Masnou - Teià i el CITE (Centre d'Informació per a Treballadors i Treballadores Estrangers). Finalment s'ha de destacar que el GRAMC de Teià també realitza la gran tasca de sensibilitzar la societat d'acollida, mostrant-los un nou espai social on la convivència amb la diversitat és essencial.

Assemblea Local del GRAMC de Teià
assemblea-local@gramc-teia.org

CEIJ Mowgli de Cornellà de Llobregat

40 anys compartint camins i treballant per l'educació en el lleure

El Centre d'Esplai Infantil i Juvenil Mowgli inicià el seu camí l'any

1971 de la mà d'un grup de joves compromesos amb Cornellà de Llobregat, i vinculats amb la parròquia de Sant Miquel del barri del Pedró.

L'associació es va crear sense afany de lucre i amb la finalitat d'educar en valors els infants i joves de la ciutat de Cornellà, en el seu temps lliure. Actualment, el CEIJ Mowgli ja forma part de la Federació Catalana de l'Esplai i de la Fundació Catalana de l'Esplai.

Enguany estan de celebració. Compleixen 40 anys, 40 anys compartint camins i treballant des d'una vessant educativa, lúdica i en compromís amb la societat.

Durant l'any, s'han celebrat diferents activitats en motiu d'aquest aniversari; excursions amb famílies, festes amb grups d'animació, xerrades... I com a cloenda, està previst fer un gran sopar.

Parlem més a fons sobre l'esplai amb Josep Luis Rodríguez Domínguez, responsable d'assessorament pedagògic del CEIJ Mowgli.

Quants monitors i monitores treballen al vostre esplai?

Actualment, una trentena de monitors i monitores formen part de l'equip, la majoria dels quals són voluntaris. Gran part de l'equip han estat infants i joves a l'entitat i que de manera voluntària o remunerada s'han volgut dedicar a aportar el seu granet de sorra, donant continuïtat a la tasca que fa anys, d'altres persones van fer amb ells.

Mostra d'això és que enguany hi ha 10 joves que ara estan com a ajudants de monitors.

Actualment Joana Torres i Estela Rossi porten la direcció de l'entitat.

Aquest equip està recolzat per la Junta directiva, una junta prou dinàmica i amb presència.

Quines activitats realitzeu?

Oferim tot un ventall d'activitats. Treballem amb infants i joves de 3 a 17 anys. Hi ha també un nombre molt gran d'adults que participen en el punt Òmnia, un projecte d'inclusió social promogut per la Generalitat de Catalunya per fer arribar les Tic's.

Un altre projecte que està en marxa és la ludoteca familiar: un espai on adults, menuts de 0 a 8 anys i educadores poden compartir experiències i gaudeixen a partir del joc.

Un dels nostres objectius és el treball en xarxa colze a colze amb escoles i d'altres entitats. Per això, al llarg del curs, participem en diferents activitats de caràcter extraordinari. Les festes del barri del Pedró, la celebració de la Castanyada, del Carnaval o de la diada de Sant Jordi són una mostra. Amb la realització d'aquestes activitats, pretenem promoure la vida a la ciutat així com fer un treball entorn a la cultura i la llengua catalanes.

Durant els períodes de vacances escolars realitzem casals, colònies i campaments.

Totes les nostres propostes estan organitzades per l'equip de monitors i monitores i comptem

amb recursos i recolzament de l'Ajuntament de Cornellà així com de les famílies de l'entitat.

I en què us beneficia la col·laboració de La Roda?

Les nostres activitats no podrien ser possibles sense el recolzament de la Fundació La Roda d'espectacles. Des de fa molts anys estem vinculats amb ella i gaudim dels diferents recursos que ens ofereix. Gràcies a La Roda podem disposar de grups d'animació per tal de dinamitzar algunes de les nostres activitats.

Després de 40 anys, quina és la vostra aposta de futur?

Han estat 40 anys plens d'activitats, un munt d'excursions, de castanyades a la plaça el Trinquís, de festes amb els Llops i altres amics del Mowgli, de plors i somriures, de lluites i d'èxits.

En definitiva, hem fet un camí que no hagués estat possible sense les famílies i monitors i monitores que han participat en el projecte al llarg d'aquestes quatre dècades.

A partir d'ara continuarem treballant per una educació en el lleure plena de valors; amb nous reptes però amb molta empenta i il·lusió.

Com ens deia Josep Ma de Sagarra: Un camí! Quina cosa més curta de dir! Quina cosa més llarga de seguir!

Gràcies a totes les persones que han fet possible aquest projecte.

Vine al sopar del 40 aniversari!

Amb motiu de l'aniversari dels 40 anys de CEIJ Mowgli, es celebrarà un sopar que tindrà lloc al recinte firal de Cornellà de Llobregat el proper dissabte 26 de novembre del 2011, a partir de les 20:00 h. Per a més informació, preu del sopar i inscripcions, podeu consultar la pàgina web www.esplaimowgli.org, enviar un correu electrònic a cijmowgli@esplai.org, o bé adreçar-vos a la secretaria del centre (plaça de Josep Tarradellas, s/n, de Cornellà de Llobregat. Tel. 93 377 06 95) en horari de 16:30 h a 20:00 h.

■ Trobada d'entitats de La Roda

Teixint xarxa

L'emblemàtic Ateneu Popular 9 Barris es va convertir, el passat 15 d'octubre, en un punt de relació, reflexió i convivència per a totes les entitats adherides a la Fundació La Roda. Una trobada que neix amb l'objectiu d'apropar els projectes i activitats que es desenvolupen a la Fundació durant tot l'any.

L'acte, al que van assistir representants de les entitats vinculades a La Roda, va estar dinamitzat i moderat en tot moment pels membres de l'Ateneu Popular 9 Barris i de La Roda, entre els quals hi havia la seva directora, Lluïsa Celades, un dels membres del Patronat, Salvador Figuerola, i altres persones del Consell Assessor.

Les entitats van conèixer i van fer propostes de millora al nou model de relació entre la Fundació i les seves entitats adherides: el conveni de col·laboració. Aquestes en les properes setmanes signaran aquests convenis per dinamitzar el projecte La Roda als Barris i anar així teixint una veritable xarxa d'entitats.

Esplais, associacions, centres oberts, casals de joves, fundacions i ateneus populars van presentar la seva història, la seva trajectòria i les seves tasques de dinamització de la vida

social, cultural i associativa, que realitzen mitjançant l'educació en el lleure.

Unes entitats que destaquen per la seva voluntat d'educar en els valors i la diversitat i de

versitat cultural, però sempre mantenint-se fidels a la nostra, que els permet realitzar activitats formatives i educadores i dinamitzar els seus barris.

*«La Roda aposta per un model de treball en xarxa
que permeti a totes les entitats tenir diferents eines per
compartir coneixements i treballar de forma col·laborativa»*

treballar amb infants i joves, la majoria dels quals estan en el llindar de l'exclusió social o bé que ja l'han traspassat. A més a més, totes elles tenen en comú que estan obertes a la di-

Durant la jornada, La Roda també va aportar les seves explicacions sobre el seu treball diari i va aprofitar per fer una crida a les entitats per a que reforcin el treball en xarxa entre elles, sobretot ara que estem vivint una situació de crisi econòmica i aquestes tenen dificultats per obtenir recursos.

Per aquest motiu, La Roda va apuntar la importància del conveni com una aposta per un model més participatiu, un model de treball en xarxa que permeti a totes les entitats tenir diferents eines per compartir coneixements i treballar de forma col·laborativa. Una fita que també és possible d'aconseguir a través dels convenis dels seus diferents projectes: el Mosaic de Colors, la revista *Carrer*, La Roda als Barris, Actuem!, La Roda en Ruta, treballs puntuals per a administracions i empreses relacionades amb l'espectacle... I La Tamborinada, que ha passat de ser la gran festa de les entitats a convertir-se en una de les festes populars més rellevants del nostre país.

Finalment, s'ha de remarcar que la jornada d'entitats va transcórrer en un ambient distès, en el que hi havia molt bona sintonia entre el gran nombre de participants, molts d'ells voluntaris, professionals o totes dues coses alhora.

Trobada d'entitats de La Roda a l'Ateneu Popular 9 Barris

les entitats de la roda

Un nou horitzó. Fundació Cívica Oreneta del Vallès.

El dia 10 de març de 2011, després de realitzar l'auditoria corresponent, la Fundació Bertelsmann ens va fer entrega del segell de qualitat de Fundació Cívica, amb el qual es certifica el compliment de tots els estàndards internacionals corresponents.

Som la Tercera fundació de Catalunya i la Setena d'Espanya que rep aquest segell de qualitat. El reconeixement com a fundació cívica ha estat un esperó per acceptar nous reptes i està significant un estímul especial entre els membres de l'entitat. Ha comportat una refle-

xió interna i noves perspectives exteriors, que han provocat la necessitat de la recerca d'un nou nom per a la Fundació que fos un major reflex de la nostra realitat. El nom originari, Fundació Privada d'Entitats Culturals de Badia del Vallès, generava repetides confusions d'identificació amb la Federació d'Entitats Culturals de Badia del Vallès.

El nou nom, a més de resoldre aquesta situació, recull les icones més significatives de la realitat. Una fundació que actua amb els estàndards internacionals de les fundacions cívi-ques. que neix a Badia del Vallès i per aquest motiu s'incorpora el símbol de la ciutat, l'Oreneta, i amb una projecció comarcal del Vallès. En l'actualitat, tenim implementats diferents projectes socioculturals, els destinataris són la ciutadania. Des de la gent gran a la infància, facilitant la inclusió dels discapacitats, lluitant contra la bretxa digital, contra el fracàs escolar i l'exclusió social. Projectes amb els que volem fer realitat la memòria històrica de la ciutadania, la recu-

peració dels valors de la societat, deixar constància de la història de la comarca, el desenvolupament de la cultura i del coneixement, la cooperació internacional... Com a Fundació generada des del món associatiu, amb recursos econòmics limitats però amb persones amb il·lusió i gran imaginació, considerem imprescindible el treball en xarxa entre les entitats del Tercer Sector i per això establim convenis i aliances per a l'execució dels projectes.

La nostra missió és millorar la qualitat de vida de la comunitat realitzant accions en els àmbits en què es detectin necessitats. La nostra Fundació és una oportunitat, és la teva oportunitat, per fer el canvi social a la nostra comunitat.

Francesc Xavier Fernández Socoró

President de la Fundació Cívica
Oreneta del Vallès
fundacio@badiadelvalles.org

La Roda participa a la festa dels Súpers

Un any més, La Roda ha tornat a assistir a la 15a Festa dels Súpers, durant el cap de setmana del 22 i 23 d'octubre, amb un estand i un taller anomenat *La Invasió Fantasma*. Amb ell, centenars de nens i nenes van poder apropar-se al fantàstic i enigmàtic món dels fantasmes tot realitzant diferents tipus d'objectes: pinces per a paper, pins de nevera, punts de llibre i diferents personatges fantàstics fets de titelles. El taller va ser tot un èxit, tant de participació com de creativitat.

En total han estat més de 200 les propostes que han pogut gaudir els Súpers durant tot el cap de setmana de forma gratuïta, amb una oferta diversa i pensada per a les diferents edats que inclou des de fer de presentador de televisió o provar sort amb jocs d'habilitat fins a endinsar-se en un circuit d'aventura o fer un taller de pintura amb xocolata.

"La Festa del Súpers", que coincidí amb el vintè aniversari del Club en antena, va tancar la quinzena edició amb la satisfacció d'haver omplert l'Anella Olímpica de Montjuïc durant dos dies d'emocions i somriures i amb un rècord històric d'assistència: 420.000 persones (190.000 diumenge i 230.000 dissabte).

La Roda i l'Obra Social "la Caixa" signen un conveni pel projecte Mosaic de Colors

L'Obra Social "la Caixa" i La Roda han signat un conveni de col·laboració pel projecte **Mosaic de Colors**. L'entitat financera donarà, a través de la Fundació "la Caixa", una quantitat econòmica de 18.350 euros.

La Roda promou el projecte **Mosaic de Colors** amb la finalitat d'aportar eines dinàmiques i participatives que ajudin a cohesionar la societat des de la formació, la festa i l'aprofitament dels espais públics com a llocs de trobada interculturals; a més a més de fomentar la cohesió social afavorint la participació de les entitats d'immigrants en la xarxa catalana.

En total, l'Obra Social "la Caixa" ha destinat 272.000 euros a 16 projectes d'entitats barcelonines que promouen la convivència i diversitat cultural.

La Roda assisteix a la Fira de Tàrraga

La Fundació La Roda no va faltar a la cita anual de la **Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga**, celebrada del 8 al 11 de setembre, per conèixer les creacions més actuals de les arts escèniques.

La **Fira de Tàrraga** és un espai per a l'exhibició i la compravenda d'espectacles i a la vegada un fòrum per al contacte, l'intercanvi i la difusió entre professionals. Per aquest motiu s'ha convertit

en un dels mercats internacionals de les disciplines escèniques més importants de tot Europa.

La Roda s'adhereix a la xarxa Barcelona Ciutat Educadora

El passat 10 de juny La Roda es va incorporar a la xarxa educativa ciutadana, formada per entitats que participaran en el **Projecte Educatiu de Ciutat de Barcelona** durant l'etapa 2012-2015.

Aquesta iniciativa, impulsada per l'Ajuntament de la Ciutat Comtal, neix amb l'objectiu de promoure i connectar les institucions i les entitats per generar accions que expressin la cohesió social, la convivència i la solidaritat i perquè cadascú pugui créixer i fer créixer, aprendre i ensenyar, educar en la participació i educar-se participant-hi.

Des de sempre La Roda ha treballat aquests valors educatius a través de l'art i la cultura perquè entén que l'ensenyança dels infants i dels joves no és únicament responsabilitat de les escoles. A partir d'ara, però, la Fundació La Roda ampliarà els seus horitzons per tenir una presència rellevant de manera activa i col·laborativa en aquest nou projecte compromès amb l'educació.

ÈXIT DE LA IV TROBADA DESLIMITA'M

El dissabte 21 de maig, 300 persones van omplir la platea del teatre Arteria Paral·lel per gaudir de la IV Trobada de Teatre Social per a Joves Deslimita'm, organitzada per La Roda, Impacta Teatre i la Fundació Autor de la Societat General d'Autors i Editors.

Durant la trobada 80 joves, d'entre 14 i 18 anys, provinents de centres oberts, casals, centres cívics i instituts de Sant Just Desvern, Badia del Vallès, Sant Adrià de Besòs, Arenys de Munt, Santa Coloma de Gramenet, Abrera, Sant Pere de Ribes i Barcelona, van escenificar les seves preocupacions i aspiracions amb històries basades en la seva quotidianitat i les seves vivències. Després de cada representació, es va obrir un petit debat entre el públic sobre la temàtica tractada en cada obra.

La finalitat d'aquesta trobada és reunir els joves que han participat durant tot el curs al Actuem! Teatre Social per a Joves, un projecte que La Roda i Impacta Teatre van iniciar l'any 2006 i que es basa en el teatre d'intervenció social i el teatre de l'Oprimit. S'ofereix als joves tallers de teatre social com a eina perquè reflexionin sobre els seus conflictes i inquietuds.

Enguany l'Actuem! ha rebut el suport de la Diputació de Barcelona, la Secretaria per a la Immigració de la Generalitat de Catalunya, els ajuntaments de Barcelona, Sant Adrià de Besòs, Badia del Vallès i Abrera, la Fundació FC Barcelona, la Fundació Autor de la SGAE i el teatre Arteria Paral·lel.

La Roda a la mostra d'associacions de la Mercè

Un any més, la Roda va participar a la 16a mostra d'associacions de Barcelona que es va fer a la plaça de Catalunya per la festa major de Barcelona, la Mercè, el 24 i 25 de setembre.

Molts professionals de l'educació i altres entitats van aturar-se a l'estand de La Roda per a informar-se de la seva tasca educativa.

www.bacc.info

La voluntat del Bicicleta Club de Catalunya és la de fomentar l'ús de la bicicleta tant a ciutat com al camp o muntanya. Són una entitat sense ànim de lucre formada per persones usuàries de la bicicleta, que representen els interessos dels i de les ciclistes, elaboren campanyes de promoció i proposen solucions a les ciutats i pobles que volen introduir la bicicleta a la mobilitat urbana pel transport i el lleure. Aquest grup de persones provinents de diferents rams treballa amb el convenciment que la bicicleta té i tindrà un paper protagonista en la mobilitat de les nostres ciutats.

www.nohihaquienspari.com

Aquest és un espai web creat per un grup de famílies i amics que es troben per sortir a la muntanya i on trobareu les sortides relata-des, les dades més rellevants i tot un seguit d'informacions importants per organitzar una sortida ben divertida amb els vostres fills i amics. Més que un web de muntanya, vol ser un espai on es recullen, a més a més de ressenyes i mapes, les experiències de quan torneu d'excursió i expliqueu a la família i amics.

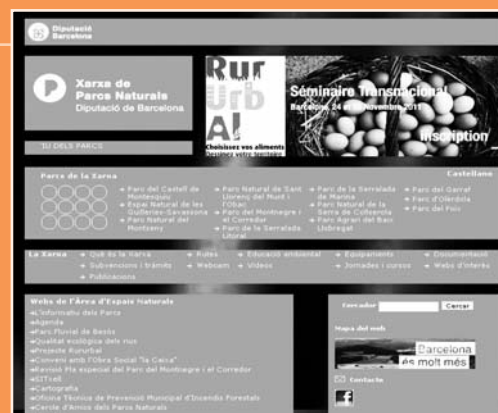
www.muntanyaviva.cat

Muntanyaviva.cat és un web molt complet elaborat per l'Olga i l'Isaac, una parella de joves excursionistes que, tal com ells mateixos expliquen, l'any 2001 van començar al món de la muntanya des de zero, sense cap experiència prèvia. Al web hi tenen un gran recull de caminades i excursions elaborat a partir de les seves vivències muntanyenques de tots aquests anys i que podeu consultar per fer unes bones sortides amb els més menuts de la casa i no tan menuts.

www.diba.es/parcsn/parcs/home.asp

Aquí podreu trobar informació detallada dels valors naturals, paisatgístics, ecològics i culturals dels dotze parcs que gestiona l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona i també de les activitats que es desenvolupen en aquests espais. Una molt bona iniciativa per conèixer el nostre entorn més proper.

■ Infància

Imagineu-vos per un instant, una societat formada per gent meravellada...

Avui en dia constatem que cada cop són més els nens dispersos, hiperactius amb dificultat per crear vincles, per reconèixer l'autoritat, per gestionar la seva afectivitat, amb actituds de vegades violentes, desagraïts i que troben la seva font de motivació principalment en l'estimulació externa.

Sovint, trobem la causa d'aquests problemes en tot tipus de trastorns psicològics. Sabem que Espanya és el tercer país del món en prescripció de psicofàrmacs a menors. També sabem que en els 4 últims anys s'han duplicat els trastorns mentals en la infància a Catalunya. Si bé és cert que en molts casos n'hi ha, creiem que alguns d'aquests símptomes es poden explicar per una falta de respecte vers un dels mecanismes naturals del nen: meravellar-se.

¿Què és meravellar-se? És el motor intern que de forma natural el porta a descobrir el món que l'envolta, i motivar-se per si mateix. Les coses petites mouen el nen a aprendre, a satisfer la seva curiositat, a ser autònom en entendre els mecanismes naturals del món que l'envolta, a través de la seva experiència amb el que és quotidià. Tan sols hem d'acompanyar el nen, creant aquest entorn favorable al descobriment. No cal que substituïm el nen en el procés d'aprenentatge, la capacitat de meravellar-se ja s'encarrega d'aquest procés.

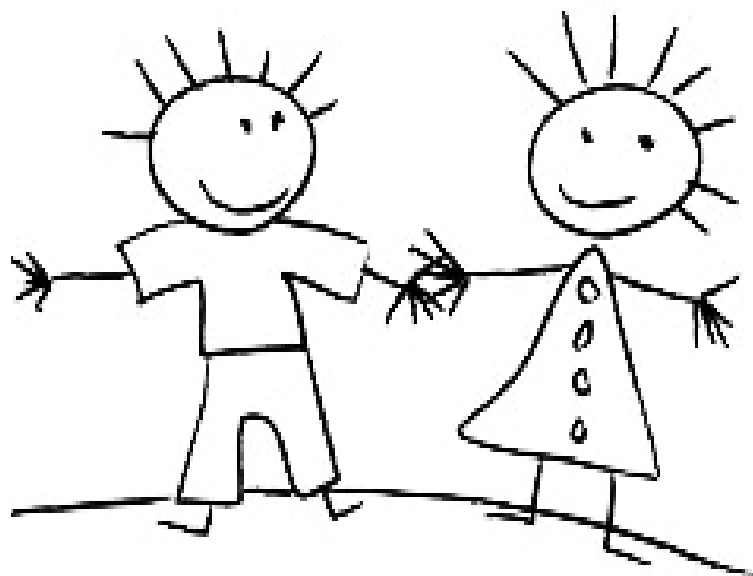
Avui en dia, el ritme frenètic que porta el nen no el deixa temps per sorprendre's. La sobreestimulació externa -certs mètodes educatius, algunes noves tecnologies- substitueix la capacitat de meravellar-se i sufoca la capacitat de creativitat i de motivació pròpia del nen. També satura els sentits i impedeix que el nen percebi l'estímul menys sorollós. Al final, el nen no presta atenció als estímuls menys sorollosos, encara que siguin importants, s'apalanca, s'avorrex i busca sensacions noves per satisfer la seva addicció al soroll i a la sobreestimulació.

Després existeix un afany inexplicable per cremar les etapes. Hem fet fora al nen del jardí de la infància. L'hem convertit abans de temps en un petit adult. Hem

perdut la cura en les nostres conductes i conversacions en la seva presència, l'hem deixat veure el que no deu, l'hem tret la por per allò espantós, el disgust pel que és violent. La catedràtica Petra María Pérez parla del fenomen de la "reducció de la infància" i opina que els nens que no juguen suficient, tenen carències emocionals i socials bàsiques. Deuríem tornar a veure el joc com quelcom natural i necessari en el desenvolupament del nen. Per què l'hem perdut de vista? Entre altres coses, perquè com a societat, ja des dels 2 anys d'edat, ens dediquem a convertir-los en petits genis: que llegeixin, que escriguin, que toquin el txelo, que parlin xinès, que facin ballet...! Els ocupem en activitats estructurades que els omplen l'agenda i el cap, quan el nen, el que necessita és descobrir per si mateix, sense preses.

Els nens tenen poc espai de silenci per poder pensar per si mateixos. Hem substituït la seva imaginació per diverses pantalles -el mòbil, la pantalla digital, l'ordinador, la Play, la televisió, etc-. Potser donem la sensació d'haver millorat l'educació amb tanta pantalla, però crec que hem de tornar a plantejar-nos si aquest és el cas. No és precís motivar el nen "a priori", presentant-li coses extraordinàries i espectaculars, substituint la seva imaginació per moure'l a actuar de forma determinada. En tenir el nen passivament col·locat davant de tantes pantalles, no fomentem la creativitat. Tampoc la fomentem amb tanta pressió per aprendre tantes coses, de forma tan prematura. A Finlàndia, la gran majoria dels nens s'escolaritzen amb 6 anys, i sabem que aquest país està al cap del rànquing en l'últim informe Pisa.

Treure a un nen la seva capacitat de meravellar-se és robar-li la infància, però també la possibilitat de ser tot el que podria ser com a adolescent i com a adult. Un nen a qui hem tret aquesta capacitat, té tots els números per convertir-se en un adolescent i després en un adult desagraït,

autosuficient, ensimismat, cínic, desconfiat, cec davant de la bellesa del món perquè ho redueix tot a allò que pot entendre, entestant-se a cercar sensacions noves perquè està acostumat a tenir els sentits saturats, incapaç d'escoltar, de sentir empatia volent-ho tot sense donar-hi res a canvi perquè creu que tot li és degut, etc. Un nen així és i serà, com deia la famosa cançó de Pink Floyd "un altre totxo a la paret". Una societat que es construeix sobre aquestes bases, no és sostenible.

En canvi, quan el nen, del qual hem deixat florir la capacitat de meravellar-se, arribi a l'adolescència, si a més l'hem creat un entorn basat en un projecte que doni sentit a la seva vida, té tots els números per ser ciutadà bolcat en la resta perquè té la sensibilitat per percebre les seves necessitats, serà pacient perquè està acostumat a esperar abans de tenir, serà creatiu perquè no li hauran saturat els sentits, actuarà sol sense que l'haguem d'incentivar perquè no troba la seva font de motivació en la resta, serà agraït perquè no considera que tot li és degut, serà sorprès davant de la bellesa del món.

Ara interpel·lo la vostra capacitat de meravellar-vos... Imagineu-vos per un instant, una societat formada per uns polítics, uns periodistes, uns caps sindicals, uns empresaris, uns clients, uns empleats, uns parats, uns estudiants, uns votants amb aquestes característiques...

Catherine L'Ecuyer

Extracte del blog

<http://apegoasombro.blogspot.com>

■ Joves

8ª FESTA PER AL JOCS I LA JOGUINA EN CATALÀ!

Fitxa

Dia: Dissabte 26 de novembre del 2011

Lloc: Passeig de Sant Joan / carrer de Provença - Barcelona

Hores: De les 11 del matí a les 6 de la tarda

Com cada any, i ja en fan vuit, la Plataforma per la Llengua organitza la *Festa per al joc i la juguina en català*. La Plataforma per la Llengua, l'ONG del català, és una entitat que treballa per normalitzar l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits de la nostra societat. Tenim jocs i juguines en català? De moment, la Plataforma per la Llengua ha comptat més de 750 jocs i juguines en català que es poden localitzar a les botigues.

A dia d'avui hi podem trobar fins a 7 nines i 6 ninots que canten o parlen en català, i fins a 20 ordinadors electrònics que inclouen la nostra llengua. Encara que hi ha força varietat de jocs educatius i jocs de taula en català, és evident que no n'hi ha prou i que hem de continuar creixent.

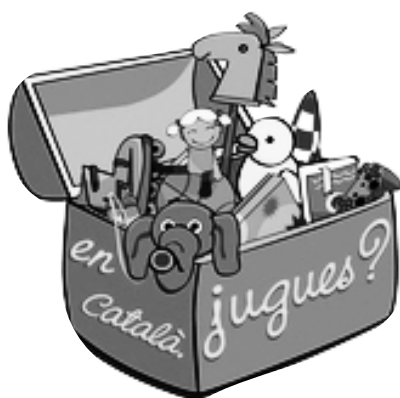
Per això us convidem a participar a la vuitena *Festa per al joc i la juguina en català*.

A la festa hi trobareu un munt d'activitats, ja siguin lúdiques o estrictament relacionades amb la llengua, i un cabàs de jocs i juguines en català a la nostra ludoteca. A més, hi haurà tallers de pintar cares i de fer corones, un castell inflable, molts globus i fins i tot podreu crear les vostres xapes. Amb el joc del Catavolta i l'ajuda dels vostres pares podreu saber quina és la salut de la nostra llengua en l'actualitat. I per arrodonir la festa i fer-hi força gresca tots podrem gaudir de l'espectacle d'en Pep Puigdemont i Companyia i del grup d'animació La Tabola!

En aquest sentit us demanem que estigueu atents i tingueu en compte el català a l'hora de demanar o comprar els regals. Per aquest motiu la Plataforma per la Llengua posa a l'abast de consumidors i venedors l'oferta existent de jocs i juguines en català per a infants i joves a través del nostre web www.plataforma-llengua.cat/joguines. Amb la festa també volem conscienciar les empreses de la importància i del valor del català com a eina de mercat, així que els demanem que l'incloguin a l'hora de fabricar, comercialitzar i distribuir els jocs i les juguines. En català, hi jugues? Us esperem a la festa!

Mapi Travessa

Plataforma per la Llengua
www.plataforma-llengua.cat/joguines

gestió associativa

Secció elaborada per:

Gestió de Fundacions i Associacions S.L.

Exempció d'IVA

Ens interessa gaudir de l'exempció d'IVA?

L'Impost sobre el Valor Afegit és un tribut de naturalesa indirecta que recau sobre el consum i grava l'entrega de béns i les prestacions de serveis efectuades per empresaris i professionals.

Les entitats sense finalitat lucrativa que tinguin una activitat econòmica (que facturin), hi estan subjectes sempre que no realitzin una activitat exempta o hagin demanat expressament l'exempció de les seves activitats estatutàries. L'absència de lucre no allibera l'entitat a tributar per aquest impost.

Gaudir de l'exempció d'IVA té els seus pros i els seus contres. Si se'n ha concedit l'exempció per les activitats econòmiques de l'entitat:

- No haurem de fer les declaracions d'IVA
- No haurem de carregar l'IVA a les factures emeses, aconseguint així que el client, si és consumidor final, s'estalviï l'import d'aquest impost.
- No tindrem opció de deduir-nos tot l'IVA que hem pagat, ja que ens convertim en consumidors finals.
- L'import de l'IVA serà subvencionable, ja que les administracions permeten als consumidors finals utilitzar aquest import per a les justificacions de les subvencions.

Hi haurà entitats que els interessarà més que l'IVA pugui formar part de la justificació de la subvenció, altres que preferiran poder facturar sense IVA afavorint el client, altres que preferiran poder deduir-se l'IVA que suporten de les seves despeses, etc.

Per tant, **NO A TOTES LES ENTITATS ELS INTERESSA GAUDIR DE L'EXEMPCIÓ D'IVA PER A LES SEVES ACTIVITATS**. Cada entitat és un cas diferent i cal pensar bé la decisió de demanar l'exempció.

Si no esteu segurs si us resulta interessant demanar l'exempció d'IVA per a les activitats de la vostra entitat, no dubteu en demanar-nos consell.

Roger Santiago

www.gestiofass.cat - 93 301 08 28

■ Entrevista a César Cárdenas, president de MEXCAT- Associació Cultural Mexicano Catalana

Mèxic i Catalunya, una història en comú

César Cárdenas va néixer a Guadalajara, Mèxic, l'any 1978. És una persona polifacètica: dissenyador gràfic, il·lustrador i ballari. Però sobretot és un gran impulsor de la cultura mexicana a l'estranger, un clar exemple és la seva publicació *Joyas de México*, un àlbum d'il·lustracions sobre les cançons de Francisco Gabilondo Soler. Ara, al capdavant de MEXCAT, segueix la seva imparable tasca d'establir ponts culturals entre Mèxic i Catalunya.

Amb quin objectiu neix MEXCAT?

Bàsicament amb l'objectiu de promocionar i difondre la cultura mexicana a Catalunya i la catalana a Mèxic. Intentem formar un model associatiu en el qual sempre estiguin representades les dues cultures. Realitzem activitats per als nous, com per exemple, el concurs de fotografia sobre tradicions catalanes, fem reportatges sobre els castellers, diables... Totes elles ajuden a que els llatins s'integrin a Catalunya, però sense que cap d'ells se n'oblidi dels seus orígens.

Què li ha semblat la celebració del 1r Congrés dels Latinos Catalanistes?

Una proposta molt interessant. Allí ens vam adonar que malgrat ser diverses comunitats llatinoamericanes amb realitats molt diferents, tenim punts en comú que podem treballar conjuntament.

MEXCAT té interacció amb altres entitats locals?

Sí, amb moltes entitats i federacions. El seu recorregut ens serveix per a orientar-nos sempre cap a una gran millora en la qualitat i professionalització del nostre model associatiu. Conèixer els problemes comuns d'altres comunitats llatinoamericanes ens ajuda a solucionar les nostres preocupacions a temps.

Quins són els obstacles i reptes dels joves llatins nous a Catalunya?

L'obstacle principal és el català, que és una gran eina necessària per a la cohesió social i la millora de les condicions laborals. En general, els nous no tenen gaire interès per aprendre'l. Respecte als seus reptes són visualitzar les oportunitats que ofereix Catalunya i integrar-se, participant en les activitats del país.

Com combatem el problema de la proliferació de bandes juvenils violentes?

A través de les activitats lúdico-festives, acadè-

miques i informatives, sempre mostrant les diverses opcions que existeixen i que són de profit. Són eines integradores en comptes de segregadores.

Aquests darrers dies heu celebrat la setmana cultural catalana a Mèxic per promoure la cultura catalana i donar a conèixer el lligam històric que existeix entre els mexicans i catalans.

Com és aquesta relació entre Mèxic i Catalunya?

És una relació molt estreta, des de fa cinc-cents anys, en què molts catalans ja van anar a Mèxic: Bartolomé de las Casas, Joan Grau, Joan Serra, el governador Gaspar de Portolà, el primer director de l'acadèmia de San Carlos Pelegrí Clavé, el compositor de l'himne mexicà Jaume Nunó, la pintora Remedios Varo, la cantant Gloria Lasso i tants i tants d'altres... Sobretot els que hi anaren durant l'exili català: Bosch Gimpera, Carner, Tísner, etc. Avui en dia hi ha molts mexicans que arriben a Catalunya coneixent que tenen una història en comú. I des de l'associació també ajudem a difondre-la.

Aquestes jornades han tingut bona acollida?

Sí, han estat tot un èxit gràcies a l'assistència de catalans i mexicans, que tenen un vincle afectiu amb Catalunya, i un gran respecte i estima per les dues nacions. Molts dels joves mexicans havien estudiat a Catalunya i per tant ja coneixien les seves característiques. Aquestes jornades no haguessin estat possible sense el suport de les secretaries de cultura de Jalisco i Morelos, i de l'Institut Nacional de Belles Arts. Gràcies a la seva ajuda hem pogut donar a conèixer la cultura catalana a llocs com Guadalajara, Cuernavaca i a Ciutat de Mèxic.

Quines activitats s'han realitzat?

Hi ha hagut conferències, tertúlies per parlar sobre Catalunya i Mèxic entre el segle XVI i l'actualitat, concerts de música catalana i mexicana: cant coral, ranxeres en català, concerts de

La Roda assisteix al 1r Congrés dels Latinos Catalanistes

El 17 i 18 de setembre, La Roda va participar al 1r Congrés dels Latinos Catalanistes, que va tenir lloc a l'auditori de la Casa del Mar de Barcelona.

També MEXCAT i altres entitats del món associatiu van ser presents en aquesta trobada, impulsada per l'Espai Latino, nous catalans i altres grups de Catalunya. Una iniciativa que neix amb l'objectiu de fixar propostes que promoguin de la millor manera possible la integració dels nous catalans arribats al nostre país, però que han nascut en terres llatinoamericanes.

Aquest primer Congrés, que ha comptat amb més de 300 congressistes, va analitzar i reflexionar sobre diferents temàtiques d'interès per a la comunitat: cultura i llengua catalana, educació i formació, joves latins catalans, treball, convivència... També es van crear espais lúdics per afavorir el coneixement mutu entre els assistents.

Després d'aquests dos dies, els dirigents de l'Espai Latino han presentat les conclusions i resolucions (cal destacar l'aprovació de la defensa de la immersió lingüística) al Govern de Catalunya, a l'Ajuntament de Barcelona, a les Diputacions i als principals ajuntaments catalans, per tal que puguin ajudar a millorar l'encaix dels catalans d'origen llatí en el projecte comú

piano... Tampoc no ha faltat un magnífic cicle de cinema català, exposicions de cultura popular, mostres gastronòmiques...

<http://asociacionculturalmexicanocatalana.blogspot.com>

■ Sostenibilitat Territorial

Marianao

Territori i Comunitat Socialment Responsable

Des de fa molts anys la Fundació Marianao ha desenvolupat molts treballs comunitaris, com programes de promoció de la salut, treballs d'investigació comunitària, plataformes d'acció ciutadana i xarxes socioeducatives a nivell nacional, que han ajudat a construir importants xarxes de solidaritat i de cooperació. En aquest context històric de treball, la Fundació ha volgut apostar pel model de Territoris Socialment Responsables, que es desplega des de fa un temps en diversos països europeus, per a implantar-lo a Sant Boi i la comarca del Baix Llobregat.

“Marianao, Territori i Comunitat Socialment Responsable” és el nom que rep el projecte de la Fundació Marianao, que consisteix a desenvolupar a la ciutat un model d'intervenció comunitària intercultural per a la inclusió social dels col·lectius més vulnerables.

La iniciativa aposta per un nou paradigma social: crear un espai de participació plural i obert, on tots els sectors del territori hi tinguin cabuda, per tal de generar una Xarxa de Xarxes.

Per aquest motiu, “Marianao, Territori i Comunitat Socialment Responsable” reivindica el paper significatiu de la comunitat. És la ciutadania, la comunitat activament organitzada, la que queda autoconvocada per treballar de manera cooperativa, complementària, sumativa i propositiva. Però també totes les institucions públiques, les empreses, les universitats, les entitats socials, els sindicats i els partits polítics han d'estar al servei de les persones i de la millora global de la nostra societat i del nostre món.

Les línies d'actuació del projecte es fonamenten bàsicament en les relacions socials, l'educació, la salut, el treball i la conscienciació social.

Aquest pla està dirigit i coordinat per l'Obra Social “la Caixa”, i per al seu bon funcionament és imprescindible la col·laboració de les empreses, entitats, privades i del tercer sector, i de l'Administració Pública de Catalunya.

Jornada de Territoris Socialment Responsables

Amb la intencionalitat de preparar les bases d'implementació del projecte “Marianao, Territori i Comunitat Socialment Responsable”, la Fundació va organitzar la trobada “Territoris Socialment Responsables”, amb el suport i la participació de l'Obra Social “la Caixa”, la Generalitat, la Diputació i l'Ajuntament de Sant Boi.

La jornada, que va ser tot un èxit, va comptar amb la presència de més de 70 persones entre elles membres d'empreses locals, agents socials i entitats del territori.

Els participants van tenir l'ocasió de compartir les preocupacions i reptes, que s'han dialogat en aquests darrers temps amb els diferents agents socials, econòmics i polítics del territori.

Saps què és un Territori Socialment Responsable?

Fa referència a un sistema territorial que conjuga l'equilibri entre els aspectes econòmics, socials, ambientals i culturals, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida dels seus habitants locals i dels agents implicats. Un Territori Socialment Responsable (TSR) pot ser un municipi, una comarca o un país que tendeix a la sostenibilitat, afronta proactivament la seva agenda sobre els reptes econòmics, socials o ambientals, dóna solució a problemàtiques globals, impulsa les estratègies col·laboratives i gestiona els propis actius alineant-los vers una visió sostenible del territori.

Parlar de TSR posa el focus en la implicació i responsabilitat de tots els agents, per tal que la responsabilitat social passi a formar part d'organitzacions de tots els sectors, ja siguin empresarials, públics o socials, incloent-hi pimes i fins i tot les microempreses. Tanmateix resulta imprescindible comptar amb la col·laboració activa de tota la ciutadania.

un conflicte... una solució

Les parts i escoltar

Hem plantejat, al llarg de diferents articles, alguns dels elements bàsics que s'han de tenir en compte quan es tracta de gestionar un conflicte de manera positiva, que vol dir gestionar-lo de forma que el resultat de la gestió enriqueixi i dugui a una situació millorada en relació al punt de partida (no traumatitzi les persones, dificulti les relacions ni empobreixi el context).

Ara estem iniciant el nou curs, no cal que anem gaire lluny a buscar exemples de conflictes. Sembla que els tenim a tot arreu, les escoles, els polítics, les famílies, les empreses, els treballadors, les Caixes, la Borsa, la sanitat, el sector públic, miris on miris... conflictes per a tots i en tots els àmbits. La gestió positiva de conflictes es fonamenta, entre d'altres, en dues conviccions bàsiques:

1: Tenim (i si no la tenim ens hi poden ajudar) suficient capacitat per resoldre per nosaltres mateixos les situacions conflictives amb les que ens trobem.

2: Sempre hi ha una sortida, una manera d'elaborar la situació conflictiva, que és bona per totes les parts implicades.

Però, perquè aquesta gestió positiva es pugui donar hem de tenir en compte dues coses fonamentals: les parts i l'escolta. Quines són les parts implicades en els actuals conflictes? Els qui els provoquen o qui els pateixen? Les que en reben les conseqüències o hi estan implicades d'alguna manera? Totes aquestes parts han/haurien de poder dir la seva, manifestar quines són les seves posicions, què és el que volen i per què ho volen, què és el que estan defensant i per què és important per a elles.

I han de ser capaços d'escoltar i entendre el que les altres parts aporten o defensen i també les seves raons i el que hi ha al darrere de tot, en el més profund de les persones i les idees.

A partir d'aquesta escolta i comprensió és com es pot mirar de trobar, entre tots, el camí comú que a tots convé, el què les renúncies tenen compensacions i es pot arribar a la voluntat d'acceptar un “perdre personal” per un “guany general” que, en el fons, i molts cops no tant en el fons, també és el guany de cada un.

Què passa amb les parts dels conflictes que tenim plantejats? Realment hi surten tots els que hi són? Es plantegen realment les posicions i els interessos que mouen cada un dels col·lectius implicats? Hi ha espais per parlar i escoltar-se? I, sobre tot, hi ha voluntat de parlar i d'escoltar-se?

Potser hauríem de començar pel començament, dir les coses pel seu nom i no voler embolicar la troça. I tots sentir-nos part del que passa, fer sentir la nostra veu però escoltar també la veu dels altres i treballar per acostar-nos i caminar junts, no per criticar, parlar per parlar, ampliar la “paradeta” i defensar uns interessos personals o partidistes.

Potser hauríem de començar a funcionar d'una altra manera, no us sembla?

■ Entrevista a Montserrat Suari i Bartres,
directora general de l'Agència Catalana de la Joventut

“Les entitats són un espai òptim on els joves s'impregnen de valors”

A principis d'aquest any passat, Montserrat Suari (Argentona, 1969) s'incorporava a la Direcció General de Joventut. Llicenciada en Dret per la UNED i per la UIC, i màster de comerç i finances internacionals per la UB, sempre ha estat molt vinculada a les comarques del Maresme i Osona. Coneixedora de la realitat juvenil del nostre país, li preocupa la poca fe i esperança que la societat en general té dipositada en els nostres joves, que formen part de la millor generació de joves preparats.

Quins són els principals reptes que tenim actualment a Catalunya en temes de joventut?

Els valors que la gent jove aporta al conjunt de persones són els que han permès anar definint i singularitzant la societat catalana al llarg dels anys: esperit de treball, superació, iniciativa, llibertat, creativitat, responsabilitat i compromís social.

Així mateix, els estudis ens indiquen que els joves són els que més cultura consumeixen, els que més formació tenen i els que més participació activa demostren en el si del teixit social. Per tant, hem de valorar aquestes capacitats tot entenent-les com una riquesa que la gent jove aporta a tota la societat en general. En definitiva, entendre la joventut com un patrimoni col·lectiu, com un actiu molt potent de present i de futur.

I això, cal no oblidar-ho, constitueix un potencial que farà que el país evolucioni, tant aquí, com a qualsevol altre país del món.

Quin tema creu que preocupa més els joves d'avui?

Clarament, l'Enquesta a la Joventut situa l'emancipació com el tema que més preocupa la gent jove. Per això és essencial augmentar els nivells de formació, que garanteixin que la persona jove pugui inserir-se amb èxit al mercat laboral, i procurant que hi puguin desenvolupar els seus projectes emprenedors.

Recentment, hem vist un exemple (no és, ni de bon tros, l'únic) que ens dóna motius per a l'optimisme: la companyia tecnològica eyeOS, fundada per joves catalans, és pionera en el camp de l'anomenat “cloud computing”, i ja s'ha situat com a referència internacional. Quants més eyeOS, més bé anirem.

Quin paper juga l'Agència Catalana de la Joventut en el tercer sector?

Des de l'Agència es duen a terme diferents pro-

grames que, directament o indirectament, reforcen l'activitat del tercer sector. Programes com Calidoscopi, Joves Cooperants o les beques PNUD, per exemple, són concertades amb entitats que treballen en el sector del voluntariat.

D'altra banda, gestionem el programa Carnet Jove Solidari, que fomenta directament el voluntariat entre la joventut catalana. Aquest estiu, a través d'aquesta iniciativa, un total de set joves han participat en un camp solidari a Nicaragua, i han sensibilitzat la població sobre el consum just i responsable.

«Sense els joves, costa imaginar-se com seria el voluntariat social avui a Catalunya»

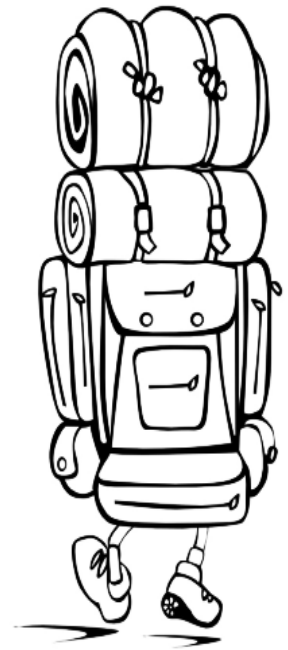
Què representen els joves en el voluntariat social a Catalunya?

Les persones joves representen, justament, el gran gruix dels voluntaris que formen part de les entitats. Sense ells, costa imaginar-se com seria el voluntariat social avui a Catalunya.

A més, cal dir que l'experiència que adquireixen els joves en el seu pas pel voluntariat, permet que, al cap dels anys, alguns d'aquests joves esdevinguin líders socials compromesos en diferents organitzacions o institucions socials

Pensa que s'ha d'estimular més als joves per a que participin com a voluntaris?

A més dels programes que he comentat anteriorment (en els àmbits de la interculturalitat, el Carnet Jove...), cal dir que la Federació Catalana de Voluntariat Social i el Departament de Benestar Social i Família organitzem el proper 9, 10 i 11 de novembre el II Congrés Europeu del Voluntariat.

Des de l'Agència Catalana de la Joventut farem difusió de l'esdeveniment entre la joventut catalana a través dels més de 300 Punts d'Informació Juvenil, de les catorze Oficines Joves i dels diferents canals de comunicació en línia i xarxes socials.

L'Agència Catalana de la Joventut s'encarrega, entre d'altres coses, de gestionar la Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya. Quins avantatges ens ofereixen els albergs?

Com a servei públic, els 42 albergs que formen la Xanascot tenen unes tarifes econòmiques per facilitar el coneixement de Catalunya entre escolars, joves o famílies. Així mateix, els grups de deu persones o més disposen de tarifes encara més reduïdes. D'altra banda, les entitats infantils i juvenils gaudeixen del 15% de descompte sobre la tarifa de grup.

Cal dir, a més, que les instal·lacions estan adaptades perquè les entitats puguin celebrar-hi trobades, reunions i sessions de treball. L'objectiu és fer dels albergs un espai de trobada per a totes les entitats (socials, corals, de lleure, etc.).

Quina importància té fer participar tota la família en les activitats de lleure?

A vegades hi ha la idea que el lleure dels fills no és compatible amb el dels pares, o que cal separar-lo. Nosaltres, en canvi, pensem que cal que la família comparteixi el seu temps de lleure, ja que és un espai de convivència i unitat entre pares i fills.

Justament, el programa “Vacances en família” que desenvolupem als albergs (enguany hi oferim més de 22.000 places) té aquesta concepció. Totes les activitats que s'hi organitzen estan pensades per a fer-se en família.

Recordem que el 2012, serà l'any europeu de l'envelliment actiu i de les relacions intergeneracional: avis-pares-fills-nets.

Suari, que amb el seu nomenament s'incorpora a la Direcció General de Joventut, és llicenciada en dret per la UNED i per la UIC, i màster de comerç i finances internacionals per la UB. També és tècnica en comerç exterior per l'Escola Pia de Mataró, va fer pràctiques jurídiques al Tribunal de Justícia del Canton du Jura (Suïssa) en el marc del programa "Eurodyssee" (Assemblée des Régions d'Europa), i va realitzar estudis de formació tècnica al Centre de tecnologia empresarial de Mataró i Maresme (CETEM-MSA).

En l'àmbit laboral, l'alt càrrec de la Generalitat va treballar com a tècnica de suport a l'empresa a l'Institut Municipal de Promoció Econòmica de Mataró (2003) i va exercir com a directora de Comunicació, Màrqueting i Publicitat de l'empresa Punt Roma a Mataró, des de 1996 a 2006. Des del 2007 i fins a l'actualitat treballava com a advocada a Vic..

Montserrat Suari i Bartres Directora general de l'Agència Catalana de la Joventut

adquireixen nous coneixements i, sobretot, on s'impregnen de valors com ara el respecte a les persones, l'amistat, la solidaritat, l'entesa o la responsabilitat.

Pensa que quan hàgim sortit de la crisi el sector social n'haurà sortit reforçat?

Com és sabut, la paraula crisi significa, en origen, "separar" o "decidir". És un moment òptim, doncs, per aprendre de les debilitats que ens han dut a l'actual situació i per apostar pel futur amb noves fórmules. I en aquest procés, el tercer sector no hi és aliè. Per tant, si fa un bon procés de reflexió i s'actua en conseqüència, per força n'ha de sortir reforçat.

Quins són els seus futurs projectes?

És evident que treballar en "joventut" vol dir treballar en transversalitat, i és objectiu de l'Agència Catalana de la Joventut prioritzar totes aquelles accions relacionades amb la formació i la inserció laboral dels nostres joves, així com potenciar l'accés i l'ús de les noves tecnologies i les xarxes socials en les

«Les entitats d'educació en el lleure han estat, i continuen essent avui, una peça clau de l'educació no formal»

relacions i interaccions entre els joves i l'administració.

El Carnet Jove amb més de 500.000 titulars és un exemple d'èxit, però cal potenciar el seu concepte social i solidari, amb programes concrets i mesurables. Volem també incidir en el Carnet Jove com a eina d'inserció laboral potenciant les beques del programa Connecta't.

Pel que fa a la Xanascot, un primer objectiu és millorar la seva ocupació, apropant-la més al ciutadà, i desenvolupant programes d'especial atenció social, oferint una activitat complementària a la que desenvolupa el sector privat, i servir de referent i model pel que fa seguretat, hàbits saludables i pilotatge de nous programes. 🍷

Els valors no sempre s'aprenen a l'escola sinó a través de les activitats de lleure. Creu que les entitats tenen un paper fonamental en aquest sentit?

És evident que sí! Moltes vegades no s'ha valorat prou la seva importància, però fan un servei molt valuós. Les entitats d'educació en el lleure han estat, i continuen essent avui, una peça clau de l'educació no formal. Recordem que, a Catalunya, per la seva idiosincràsia i pels moments històrics que ens ha tocat viure, les entitats han exercit sovint un paper de lideratge social.

D'altra banda, cal dir que el marc que proporcionen les entitats són un espai òptim on els joves

6 x 4

Aquest és un espai dedicat als músics i animadors de Catalunya i a la feina educativa ingent que fan arreu del país amb les seves propostes musicals.

Noè Rivas

NOÈ RIVAS

En Noè va començar la seva feina com a músic i animador pels volts de l'any 1977. La seva proposta és una animació en el sentit més genuí de la paraula: aquella que fa que el públic infantil i familiar es converteixi en els veritables protagonistes de l'espectacle. Aquí hi ha el seu art: la paraula, el diàleg amb el públic, les propostes musicals contagioses, la seva naturalitat, un cert hipnotisme... tot això fa que el públic se senti en família i tregui el millor d'ell. Això ho ha fet amb espectacles d'animació festiva de carrer, amb monòlegs musicals com *El llarg Viatge de l'Arc de Sant Martí* -un espectacle que apropa el món de la gent amb discapacitat i ens deixa entreveure què podem aprendre els altres d'ells-, amb espectacles als Bibliobusos com *A ritme de gegants*, amb espectacles en els que ajunta les noves tecnologies i les tradicions com *A l'hivern, cada festa una cançó*, o en espectacles com el seu particular *Ball de gegants* o el seu *La fira dels instruments*, una proposta tan simple com arriscada que converteix el públic a la vegada en orquestra i ballador... I tot això

sense perdre la seva identitat, la seva vivacitat, la seva manera particular de contagiar música i alegria.

Al llarg de tots aquests anys ha presentat espectacles a diversos festivals com els de Tàrraga, la Fira Mediterrània de Manresa, el Mercat de Música Viva de Vic, la Mostra

Per molts anys, Noè

d'Espectacles d'Igualada la Mostra Rialles de Cerdanyola, l'Altaveu de Sant Boi, el David, l'Ecolleure... i, evidentment, a la Tamborinada.

També ha obtingut el reconeixement d'alguns premis com: el premi ARC 2005 al millor espectacle per a públic familiar i l'any 2009, juntament amb la resta de components de Cinc Dits d'Una Mà (Xesco Boix, Àngel Daban, Toni Giménez i Lluís Ma Panyella), va rebre el premi Reconeixements Infància 2009 amb motiu del Dia Universal de la Infància i el 20è aniversari de la Convenció sobre els drets de l'Infant atorgat pel Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya.

A dia d'avui ha publicat unes 20 gravacions, uns 15 llibres i ha col·laborat en altres 14 gravacions d'altres músics. Normalment actua sol, però també ha creat grups com *Quartetto de Tres*, *Els BandaFesta*, *Els Manetes*, *Els Magari Trio*... i ha fet actuacions amb el col·lectiu *Cinc Dits d'Una Mà*, amb l'Eugení Gil i molts d'altres músics.

Actualment està treballant en un seguit de projectes de llibres-cd i d'espectacles que aniran sortint a la llum els propers mesos i que caldrà seguir de ben a prop ja que prometen una renovació sense perdre la identitat i sense voler ser res més que ell mateix, música i animació en estat pur.

NOÈ RIVAS

+Telf.: 629.729.060 - www.noerivas.com

Secció coordinada per Pep Puigdemont

imprescindible...

CINEMA EN CATALÀ PER ALS MÉS PETITS

El 23 de setembre els Cinemes Verdi, en col·laboració amb l'entitat *Drac Màgic*, van engegar una nova programació de cinema infantil anomenada *Verdi Kids*.

Aquest nou espai cultural ofereix, al llarg de tot l'any, cinema familiar amb els millors films d'origen europeu, tant d'animació com de ficció, i doblats al català. L'objectiu de la nova proposta és que totes les pel·lícules tinguin un gran contingut pedagògic, didàctic i, sobre-tot, que transmetin valors humans i socials entre els nens i les nenes.

La programació es va estrenar amb la projecció de *Kerity, la casa dels contes*, una pel·lícula d'animació francesa dirigida el 2009 per Dominique Monféry. La

cartellera d'aquest any la completen una cinta belga *Un gat a París*, que es podrà veure a partir del 21 d'octubre, i *Pànic a la granja*, a partir del 18 de novembre.

Els Verdi Kids faran sessions diàries a primera hora de la tarda i matinals els dissabtes, diumenges i festius. Es donarà a cada nen una carpeta i un full per cada film amb contingut pedagògic adaptat a la seva edat. També es faran passes especials per a les escoles i institucions socials i educatives centrades en la integració social i cultural.

Per més informació:
www.cines-verdi.com
Tel.: 93 238 79 90

a cau de
roda

La Roda *en marxa*

Tamborinada 2011

El passat 29 de maig, el parc de la Ciutadella es va convertir, un any més, en l'escenari de la 34a edició de la Tamborinada, ja un clàssic de la ciutat de Barcelona.

El passat 29 de maig, el parc de la Ciutadella es va convertir, un any més, en l'escenari de la 34a edició de la Tamborinada, ja un clàssic de la ciutat de Barcelona. Aquesta edició tenia el lema "Corre, juga, salta i balla!", perquè es destacaven les activitats dedicades a l'esport i l'educació en el lleure, com a eines de dinamització i cohesió social, i perquè, a més a més, s'incorporava el sector associatiu de les discapacitats a través de l'entitat Cocarmi (Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitats), amb la finalitat de fomentar la pràctica esportiva educativa, inclusiva i sense barreres.

part d'aquesta nova proposta que va tenir molt bona acollida. També es va estrenar Eva infantil.o, el festival de contes impulsat per la narradora Jordina Biosca.

El moment més emotiu de la celebració va arribar amb la presentació de la cançó de la Tamborinada, una rumba catalana de Pep Callau interpretada pel grup Los Remendaos. Un himne que transmet la força de La Roda i representa molt bé l'esperit de totes les entitats i persones que en formen part.

(continua pàgina 18)

La Tamborinada 2011 es va inaugurar a les 11 del matí amb un magnífic concert de l'Orquestra de la Bona Sort a la plaça de la Cascada. A continuació, els assistents van poder gaudir de les diverses propostes com la màgia de Struc o el Mag Robín, el teatre musical a càrrec de la companyia Zoom-zoom Teatre, l'animació amb Jordi Callau-Tremola, els contes amb Cesc Serrat... Aquest any es va oferir un programa molt ampli per satisfer tots els gustos, amb 30 espectacles, jocs, que van incloure els jocs de carrer tradicionals, i més de 50 tallers divertits, originals i per a totes les edats, que van dur a terme els monitors de les 80 entitats de La Roda, de Cocarmi i d'altres entitats que van participar a la festa.

En l'edició d'enguany, s'ha de destacar la creació de nous espais. Per primera vegada es va presentar el Passeig dels Teatres, en què diverses sales barcelonines dedicades al teatre familiar van mostrar al públic les seves ofertes teatrals. Una altra novetat va ser El Racó de 0 a 5 anys, un espai d'espectacles i tallers especialment pensat per a pares, mares i petits. Contes, tallers de dansa i titelles van formar

La Tamborinada es fa cada any des del 1977. És la gran festa de les entitats. S'hi posa en comú la feina feta durant tot l'any als barris. Dura un dia i ofereix al públic una trentena d'actuacions artístiques i manifestacions de la cultura popular. Els objectius: ser un mostrador del sector de l'educació en el lleure, de les arts escèniques adreçades al públic familiar i de la cultura popular.

els projectes

La Tamborinada en xifres

Lema: "Corre, juga, salta".

Activitat: Espectacles, tallers, jocs i manifestacions de cultura popular.

Lloc: Barcelona. Parc de la Ciutadella.

Beneficiaris: Més de 70.000 persones.

30 espectacles.

Més de 50 tallers i jocs.

800 voluntaris.

Un número infinit de somriures!!!

Compromesos

amb la Cultura

amb la Societat
amb la Llengua

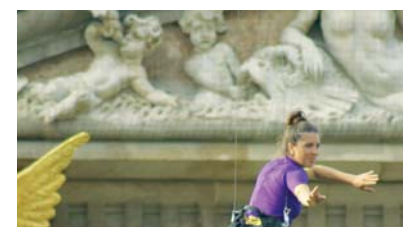

Si ets
escola
institució
associació
administració

PROGRAMEN ESPECTACLES FAMILIARS

Garantia de SABER
Qualitat PROFESSIONAL

Els beneficis reverteixen en programes propis als barris i municipis de Catalunya

Tel.: 93 414 72 01 • administracio@fundaciolaroda.cat • www.fundaciolaroda.cat

Aquesta secció de Miqui Giménez, músic, cantant i expert en tallers d'instruments musicals, mostra pas a pas la manera de fer instruments de picar, rascar i bufar d'una manera senzilla, amb materials reciclats i econòmics i que són fàcils de trobar.

1. Amb el ganivet fem un tall al pot, perpendicular a aquest, d'una llargada d'uns 15 mm. Tornem a tallar el pot, fent un tall paral·lel al primer, separat 10 mm. aproximadament.

2 i 3. Aixequem la llengüeta i la tallem. El trencavents que farem amb el ganivet, pot quedar recte o en forma de mitja lluna.

4. Prenem el tap i li fem un tall a la part superior, que permeti passar una canya de refresc que hauré tallat perquè tingui una llargada d'uns 6 cm. Posem el tap en el pot fent coincidir el forat amb el tall i hi afegim la canya.

5. Amb el punxó o la punta del ganivet fem un forat al fons de la caixa, d'un diàmetre de 5 mm. aproximadament.

utilització musical

Si mentre bufem, tapem i destapem el forat del fons de la caixa, obtindrem dues notes amb les que podrem imitar el cant del cucut.

el material

- ☉ Canya de refresc una mica prima
- ☉ Pot de plàstic de rodet fotogràfic

les eines

- ☉ tisores
- ☉ ganivet
- ☉ punxó

consells

- ☉ Encara es poden trobar pots als establiments fotogràfics, però escassegen.
- ☉ Mirar el tipus de tap a les inmatges.

Secció elaborada per:

Miqui Giménez

miquigimenez@gmail.com - 600 472 597

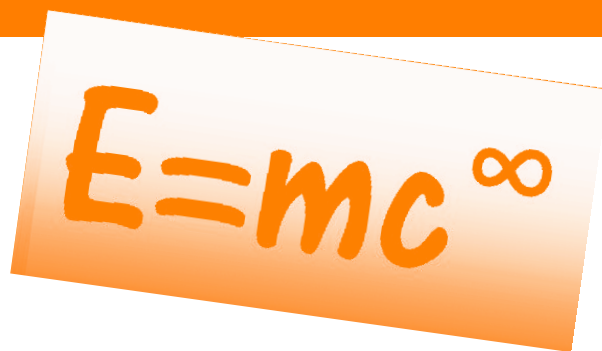

Projecte
teatre social per a joves
Actuem!

LA RODA
FUNDACIÓ
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

Ment i Cor

I Congrés l'Excel·lència en Educació

Moltes són les persones que ja s'han posat en marxa per a unir-se en actuar de manera integral des de diferents contextos, enfrontant amb responsabilitat els reptes socials i globals que se'ns presenten actualment. Entre ells està l'educació amb una perspectiva holística.

Per primera vegada es va portar a terme un esdeveniment únic on totes les veus es van unir per contagiar-nos de la riquesa d'una educació que reviu la força que alberguen els nostres cors. Van assistir tant representants d'entitats com persones dedicades a l'educació. Des de diferents àmbits socials, hem tingut una gran oportunitat per presenciar una varietat de visions que donen suport als nous reptes.

A la conferència inaugural, l'expresident de la UNESCO **Federico Mayor Zaragoza** va fer referència als processos crítics de la humanitat i al maneig dels interessos creats d'una forma històrica. **Joan Antoni Melé**, president de Triodos Bank, va presentar una mirada alternativa de l'economia com a eina per a l'evolució de la consciència amb base en l'educació en valors.

La latent crida a l'administració de fer un canvi no s'ha de fer esperar, ja que si l'esperem, no arribarà. A priori, hem de recuperar el nostre poder personal per decidir el que prenem com a viable per al nostre futur, som nosaltres els responsables, hem arribat a l'hora de passar a l'acció!

En relació a la nostra salut, **José Ramón Llorente** ens brinda la seva exhaustiva investigació sobre diferents aspectes de l'alimentació d'avui. Podem visualitzar el resultat en el comportament dels nens i joves observant la seva alimentació. Els hàbits alimentaris sans i correctes són indispensables per al despertar de la nostra consciència, la qual ens conduirà a un nou plantejament social i un nou apropament a la natura. Tenint en compte certs aspectes que donin una mirada al passat trobarem on hem errat, per així plantejar solucions i deixar el camp lliure a la veritable saviesa i informació.

L'Amawta Fernando Ergueta de Bolívia, vicepresident de l'entitat promotora del Congrés Espai Holístic, ens porta un missatge profund des dels Andes, la terra dels seus orígens ancestrals, oferint-nos la pedagogia ancestral que es basa en l'amor a la Pachamama, la Mare Terra.

No és possible pensar en una nova educació i un nou paradigma sense una consciència clara sobre la salut de la Terra i el rol sobre una nova forma de relació amb la Mare Terra.

Presentant-nos noves eines, en el taller *El poder de les emocions inconscients i la seva transformació*, **Mercè Traveset** va obrir un camp vibracional on ens va demostrar com funciona la pedagogia sistèmica. Des del pensament dialògic ens posem en contacte amb

Ivette Carrión de Perú, ens va recordar les eines essencials: so, color i forma per convertir tant els nens com els educadors en mestres, trobant els oficis interns: escultor, cuiner, filòsof, músic, ballarí i pintor, i activats des del sentir, el pensar i el fer.

Reprenent l'article de Francisco Enrique Montaña Salas, educació significa tenir la suficient passió com per extreure la grandiositat que es troba dins de cada persona.

José María Toro va dir en la seva ponència *El cor com a espai per a l'excel·lència*: "quan el cor crema de passió, el mestre esdevé una llar". A través de l'art d'encendre els ulls i convidar el nen a portar la seva mà al cor, obrim un continent ple de possibilitats al qual podem entrar per moltes costes i litorals.

Altres visions com l'assetjament escolar, la identitat de gènere, la interculturalitat, educació per a la pau, etc., han reflectit la realitat canviant en què vivim i a la qual cadascun de nosaltres tenim molt per aportar. En estimular un profund sentit de connexió amb la resta, obrim el nostre cor i sentint respecte per la vida en totes les seves formes, fomentem el sentit de responsabilitat cap a nosaltres mateixos, cap a la resta i cap al planeta i atraiem harmonia, pau, cooperació, honestat, justícia, igualtat, compassió i amor als nostres cors, al nostre entorn i a la nostra societat.

Des d'una visió global i en agraïment a totes les persones que ens han ofert la seva, podem unificar-nos en un propòsit: educar-nos a nosaltres mateixos com a éssers globals aportant-nos una visió ecològica com a individus d'una comunitat i d'una família que amplia la nostra percepció social, com a pares i com a mestres per al desenvolupament d'una actitud responsable; alliberar-nos, sanar-nos, apoderar-nos i permetre que els nens i joves generin les seves pròpies eines, deixant el camí lliure al cor i convidant a un procés recíproc on el mestre és deixeble i el deixeble és mestre.

És possible viure amb una altra forma de pensament! És possible educar d'una forma més equilibrada! És possible crear una altra forma d'educació en un nou temps per a una altra generació diferent! Hi ha esperança! 🌱

Text: Isabel Posada

patrons inconscients i trobem les ordres de l'amor o lleis de cadascun per poder transformar els impactes emocionals que no s'han pogut digerir. Donant lloc a una emoció del nen, mirar on ell mira, acompanyar-lo en silenci, permetem generar un vincle de confiança des d'on es crea la jerarquia de l'amor.

L'educació veritable té lloc només en una atmosfera de llibertat, com ho diu **Francisco Enrique Montaña Salas** en el seu article *Educació 2000: Una perspectiva holística*, sentir intuitivament i aprendre a mirar allò que és essencial amplia la visió deixant-la lliure de condicionaments en apropar-nos als nens i joves. Amb ingredients com l'ordre, la ubicació, la confiança, el reconeixement i l'agraïment s'equilibren les relacions humanes i es dona lloc a cadascun dins del conjunt.

■ Tradicions populars catalanes

LA

La tardor arriba de nou, cauen les fulles seques dels arbres, els boscos es pinten de colors vermellorsos i torrats, broten els bolets, el dia es fa més curt, el fred comença a fer-se notar i celebrem, durant la vigília de Tots Sants, una festa molt arre-lada i popular a casa nostra: **la Castanyada**. A tot arreu de Catalunya s'organitzen sopars amb els amics o la família a base de castanyes, moniatos, vi dolç i dolços panellets o migetes, com en diuen en terres lleidatanes.

L'origen popular d'aquesta festa es situa a finals del segle XVIII, quan les famílies van començar a fer àpats funeraris per donar culte als morts. En un ambient familiar només es menjava llegums, fruits secs i els pans votius de l'ofrena als difunts en els funerals, més popularment coneguts com panellets. Hi havia la creença que per cada castanya que es

castanyeres, amb el seu mocador al cap i les seves faldilles de sargil molt amples i folrades, reclamant l'atenció sobre els seus productes: "Calentes i grosses, qui en vol ara que fumen?" I la gent menuda pariodava: "Calentes i pudentes, de les vuit les set dolentes. De les vuit les set dolentes, qui en vol ara que fumen?". Torrar castanyes era una

formes de castanyes... Com cada any, no falta la visita de la Castanyera, que reparteix castanyes tot explicant la seva història. Els escolars també cuinen panellets, canten cançons i es disfressen de castanyeres i castanyers. Es fan concursos de moniatos i castanyes en què els més petits de la casa deixen volar la seva imaginació per crear divertidíssimes i originals figures i al mateix temps coneixen millor aquests fruits de temporada, imprescindibles de la nostra dieta mediterrània.

Roser López

Fotos CEIP La Sardana de Badia del Vallès

feina poc delicada que emmascarava les mans i no es podia permetre gaire manies. D'aquí la dita: "Portes guants i vens castanyes? M'enganyes!".

Encara avui dia, en molts pobles s'encén una foguera i s'hi torren castanyes. Esmentem, entre d'altres, la festa de la Castanyada de Vilanova de Prades (Conca de Barberà).

A les escoles, uns dies abans de l'arribada de la Castanyada, els nens i les nenes ja gaudeixen amb alegria i xerxola d'aquesta festivitat. Els alumnes decoren les aules amb petites obres d'art típiques de la festa i de la tardor com fulles, pinyes, banderoles amb

menjava aquella nit, una ànima era alliberada del purgatori.

A poc a poc es va generalitzar per tot el nostre territori el costum de menjar les castanyes torrades i cuites tal i com les coneixem avui en dia. Així van aparèixer les

MOUSSE DE CASTANYES

Ingredients:

- ❖ 1 quilo de castanyes
- ❖ 3 cullerades de llet condensada
- ❖ 1 cullerada de mantega
- ❖ 1 copa de conyac
- ❖ 3 ous

Pelem les castanyes i les escalfem per poder retirar la pela fina. Seguidament les posem a coure amb mig litre d'aigua i mantega durant 30 minuts. Després s'ho triturem amb una batidora fins a obtenir-ne un puré fi. En acabat barregem el puré amb els rovells d'ou, el conyac i la llet condensada. Un cop està tot ben mesclat afegim les clares a punt de neu. Finalment posem la mousse en copes de vidre i les deixem refredar a la nevera fins que arribi el moment de menjar-les. **Bon profit!**

■ Educació, sensibilització i cooperació

Fundació Internacional Olof Palme

Centre de dones i nens de Jericó

Amb la idea de retre homenatge a la figura d'Olof Palme, un grup de persones, entre altres, Lisbeth Palme, Felipe González, Javier Pérez de Cuellar, Joan Reventós i Anna Balletbò van crear, al 1989, la Fundació Internacional Olof Palme per sensibilitzar la població catalana i espanyola en els drets humans, la pau, el desenvolupament sostenible i treballar per la solidaritat arreu del món.

Per assolir tots els seus objectius, aquesta

organització no governamental combina la sensibilització i la formació a les societats del nord amb la cooperació directa al sud. Educació i acció són els pilars que la permeten dur a terme la seva tasca i continuar, dia a dia, formant un món solidari.

Des de les seves àrees acadèmica i de Cooperació i Ajuda Humanitària s'ofereixen seminaris com el de la Rússia Post-Putín o les Mirades a Amèrica Llatina, entre d'altres, i s'organitzen trobades com la de Murtra: pau i desenvolupament al mediterrani, que enguany

ha comptat amb la presència de la Ministra jordana de Desenvolupament Social, Hala Bsaisu Lattouf; del Subdirector d'Orient Mitjà del Ministeri d'Afers Exteriors, Miguel Moro i de la Consultora del Banc Mundial, Nadereh Chamlou.

Durant aquest any, la FIOP està portant a terme multitud de projectes, entre els quals destaquen el programa d'intercanvis de minoria armènia a Geòrgia, la celebració de seminaris a Malabo i Bata (Guinea Equatorial), la construcció d'una planta de tractament de residus sòlids al Perú amb col·laboració de la Municipalitat de Piura i l'edificació d'una escola d'educació especial a Jericó (Palestina), on també manté la supervisió del Centre Comunitari per a dones, nens i nenes d'aquesta ciutat.

Fundació Internacional Olof Palme
Sant Miquel, 3608911 Badalona
Tel: 93 384 51 33
Fax: 93 384 53 38
www.fiop.net

recordant...

Devia tenir al voltant d'uns vuit anys quan vaig veure per primera vegada una colla de pallasos per televisió. Recordo que em vaig passar una bona estona rient i aplaudint mentre la meua mare em renyava dient: "Mossega l'entrepà que sinó et quedaràs sense el **Picapuça**!". Així era com es deia aquell programa televisiu, que a poc a poc es va anar convertint amb el meu company de berenar.

Passat els anys vaig saber que aquells tres pallasos, el Joan, l'Òscar i el Pep, que

Ínfima La Puça

"Mossega l'entrepà que sinó et quedaràs sense el Picapuça"

m'havien fet passar tants bons moments, eren els membres de la famosa companyia **Ínfima La Puça**, fundada l'any 1979 per Joan Busquets i Òscar Rodrí guez.

El grup va ser molt popular, no només per les seves aparicions a televisió, amb programes com **Puça stoc** (1990) i l'esmentat **Picapuça** (1987), sinó que també per les seves actuacions infantils que van fer riure a milers de nens i nenes d'arreu de Catalunya i del món.

Després de 25 anys, al 2004, la companyia de pallasos va anunciar la seva dissolució per iniciar projectes amb solitari. I mentre que **Ínfima La Puça** deia adéu als escenaris, naixia la Puça Espectacles

per continuar la seva trajectòria. Una gran responsabilitat que ha sabut assumir amb èxit durant tots aquests anys, oferint una diversitat d'espectacles artístics i culturals com el Pallassò drom, el festival de pallasos de Vila-seca, que va impulsar el mateix Busquets.

Durant molts anys **Ínfima La Puça** em va fer divertir moltíssim i amb el seu peculiar estil, carregat d'humor intel·ligent i irònic, va aconseguir entrar al meu cor. Una conquesta que es mantindrà per sempre ínfima en el meu record.

Roser López

notes i...

Pallapupas, la força d'un nas vermell

Ja fa 11 anys que els Pallapupas-Pallassos d'Hospital porten el riure i els efectes terapèutics del teatre als hospitals de Catalunya. Més de 270.000 infants s'han beneficiat de la seva feina, que es basa en l'aspecte emocional de les persones malaltes. Perquè un nen no ha de deixar de ser-ho ni de jugar pel fet d'estar en un hospital.

Pallapupas és una ONG catalana fundada l'any 2000 que utilitza el teatre, en la seva vessant social i humorística, com a eina d'intervenció en centres sociosanitaris per a infants, joves i gent gran en estreta col·laboració amb el personal sanitari. Ells apropen els efectes terapèutics del riure i el joc a 16 hospitals catalans per a que pacients i familiars puguin relaxar-se i superar els moments dolorosos, facilitant així la tasca de l'equip mèdic.

Amb el seu treball aconseguixen humanitzar la salut, una de les fites del món sanitari com a distintiu de qualitat i professionalitat. També acompanyem el nen abans, durant i després d'una intervenció quirúrgica fent-lo despertar d'una manera suau i agradable. En aquest temps, els Pallapupas han acompanyat més de 50.000 persones l'any, alleujant l'angoixa durant l'estada hospitalària.

Els pallassos d'hospital ofereixen actuacions personalitzades a través del joc, actuen i juguen amb els nens i les nenes, els avis i les àvies malalts a les seves habitacions, a les consultes, al quiròfan i a urgències. El projecte de teatre social, convida la gent gran i les persones que han viscut episodis de salut mental a participar en activitats teatrals i lúdiques que els permeten exterioritzar les seves emocions i millorar la seva comunicació amb l'entorn. Amb la dansa i l'expressió corporal també aconseguixen que el col·lectiu de gent gran expressin les seves emocions...

www.pallapupas.org

paraules paraules paraules

Secció elaborada per:

FUNDACIÓ
PERE TARRES

Retrat espiritual

Josep M. Cardona o l'amor sense mesura

Autor: Bernabé Dalmau

Editorial: L'Abadia de Montserrat, 2011

Josep M. Cardona o l'amor sense mesura no és una biografia, sinó un retrat espiritual del pare Josep Maria Cardona, monjo de Montserrat, que va morir el 20 de setembre de 2010 als seixanta-un anys, després de gairebé quatre anys de malaltia. El llibre, escrit pel també monjo de Montserrat Bernabé Dalmau, respon a la voluntat de deixar constància escrita de la seva manera de viure la malaltia, el seu tarannà personal i la seva forma d'entendre l'espiritualitat. El seu testimoni ens arriba a través de les cartes que va adreçar als seus amics i coneguts els últims anys de vida per informar-los sobre el seu estat de salut. L'obra inclou també l'Homilia del P. Josep M. Soler, abat de Montserrat, en la seva missa exequial.

Un conte per a petits i grans

L'UNIVERS DELS XEIX XEIX

Autor: Esplai Fem-nos Amics, 2011

Editorial: Esplai Fem-nos Amics, 2011

L'Esplai Fem-nos Amics, de Reus, ha publicat el conte *L'Univers dels Xeix Xeix* amb motiu del seu 20è aniversari. Aquest llibre té dues lectures: és un conte per a petits i grans, seguint les aventures dels Xeix Xeix, i alhora és el relat dels fets i moments més importants d'aquests 20 anys. Així, en aquesta variada obra, hi trobem articles d'opinió de persones que han estat vinculades a l'entitat durant aquests anys, entrevistes amb els primers monitors i monitores de l'esplai, fotografies que recorden dues dècades d'esplai, divertides il·lustracions per atreure els més petits, i un repàs, any per any, de totes les activitats realitzades. En definitiva, una eina memorable i divertida que posa de manifest tota la feina feta en aquests 20 anys, i a la vegada és de gran interès tant per a les persones que ho han viscut com per a aquelles que descobreixen l'esplai Fem-nos amics a través d'aquest llibre.

El fenomen migratori a Catalunya

Tot un món. Material didàctic 2

Autor: Miquel Àngel Essomba

Edita: Fundació Jaume Bofill, 2010

Fruit de la col·laboració entre Televisió de Catalunya i la Fundació Jaume Bofill i aprofitant els continguts del programa "Tot un món" han editat ja una segona carpeta en la qual s'adopta una perspectiva més pràctica que vol contribuir, a través de la utilització del *mètode socioafectiu*, a l'eliminació de prejudicis i estereotips en l'alumnat. En aquest sentit, el material proposa simulacions de situacions reals, estudis de casos concrets i disseny d'accions a realitzar.

<http://www.fbofill.cat>

Ai, Carai!

Professionalitat i creativitat

Ai, Carai! crea, projecta, educa i forma amb l'empenta de tots els seus professionals, per oferir un ventall molt ampli d'ofertes tant lúdiques com educatives: espectacles d'animació, contes cantats i dibuixats, cercaviles, formació i fins i tot espectacles fets a mida ja sigui per a un congrés, inauguració, jornada...

Treballen sota el gran objectiu de la Declaració Universal dels Drets Humans i en totes les seves activitats queda reflectit el desig de fer una feina respectuosa, professional, integradora i amb un missatge de pau que creuen totalment necessari en la nostra societat actual.

Tots els seus espectacles transmeten valors positius, de respecte i de tolerància, sense "moralismes" ni "doctrines" afegides.

En aquesta entrevista Maria Navarrete i Fa, una de les fundadores d'Ai, Carai!, ens explica la història d'aquesta associació cultural i ens ofereix el seu punt de vista sobre la situació actual de les arts escèniques. També com a presidenta de l'AMAPEI (Associació de Músics i Animadors Professionals d'Espectacles Infantils) ens parla d'aquest gremi que vol reivindicar, dignificar i difondre la seva feina.

Quan neix Ai, Carai!?

S'inicia a la Granja Escola Can Joval, al Solsonès, durant els 4 anys que vaig ser sòcia i que hi vaig viure feliçment (1987-1991). Tots érem monitors i monitores i sempre estàvem cantant cançons a la casa de colònies pels grups que venien. Tot i així el nostre primer "bolo" oficial va ser el dijous 10 d'agost del 1989 a les 6 de la tarda a la plaça del Camp a Solsona.

Amb quina finalitat?

Començar cobrint la necessitat de cantar pels nens i les nenes que feien estada a la granja-escola. A poc a poc van començar a cridar-nos les mateixes escoles que venien perquè hi anéssim als seus pobles i ciutats, després els

legs, terapeutes, llicenciats en belles arts, etc.

Què hi trobarà el públic quan vagi a veure algun dels vostres espectacles?

El que nosaltres més valorem és la comunicació amb el públic. Crec que connectem amb ell al 100% i això és el que més ens interessa. La nostra eina de treball és la música, la cançó, la dansa i el joc, però al darrere de qualsevol espectacle hi ha una vessant educativa que no oblidem mai. La part estètica també ens interessa molt i la creem per a cada espectacle.

Com veus el sector de les arts escèniques en l'actualitat?

«Han aparegut molts animadors no professionals que fan la nostra feina en negre i per pocs diners. Això ens fa molt de mal».

ajuntaments, fins que la cosa es va anar fent gran...

Ara mateix Ai, Carai! treballa des de dues perspectives diferents però complementàries: la part lúdica i la formativa. Dins de la part lúdica hi ha el grup d'animació que és l'ànima de la nostra companyia.

Quin tipus de formació tenen els membres d'Ai, Carai!?

Els cinc membres del grup d'animació estem formats com a músics i monitors de lleure. Dins d'Ai, Carai!, però, tenim col·laboradors de disciplines molt diverses: actors i actrius, persones del món del circ, de la dansa, psicò-

Penso que hem arribat a un punt de professionalitat que s'ha traduït en un reconeixement públic i institucional en general.

Ja fa 27 anys de la mort de Xesco Boix, la persona que va contribuir a professionalitzar l'ofici d'animador. Creus que ara amb la crisi s'està degradant aquest ofici?

Com en tots els oficis quan hi ha necessitat tothom s'apunta a fer el que calgui per calers.

Els animadors i les animadores hem viscut uns moments de molt reconeixement i crec que el prestigi el seguim mantenint. Ara bé, com que hi ha la falsa creença que per a la canalla "tot s'hi val" i que "qualsevol anima

«Les disciplines artístiques ens ofereixen una forma única de fer cultura i d'exportar la nostra identitat catalana arreu del món»

els menuts” han aparegut molts animadors no professional que fan la nostra feina en negre i per pocs diners. Això ens fa molt de mal. Tot i així estic convençuda que qui valora la nostra feina, busca grups professionals. Darrere dels nostres espectacles hi ha un component educatiu important, moltes hores de creació i anys de professionalitat.

Creus que hi falten més persones com en Xesco?

I tant! En Xesco no era només un cantant, animador... També era un activista! Calen persones que a través de la música portin a les famílies missatges de pau, amor, respecte... Això és el que ell va fer i el que molts intentem seguir fent.

Per què vàreu entrar a formar part de l'AMAPEI?

Perquè és el col·lectiu professional que ens representa i perquè hi formen part els millors.

Primer Ai, Carai! va estar com a soci simpatitzant des dels inicis de l'AMAPEI i en fa quatre que és un membre de ple dret. No ho havia estat abans per manca de temps.

Des de fa dos anys tinc el gran honor de ser la presidenta de l'AMAPEI i estic molt orgullosa.

-L'any passat l'AMAPEI va complir 10 anys. Quin és el balanç de tots aquests anys?

Han estat deu anys de reivindicar el nostre ofici i portar-lo a la professionalitat. Moltes assemblees, discussions i postes en comú, però sobretot molta companyonia, alegria i moltes cançons.

Crec que actualment som un referent al país i ho he pogut comprovar ara fa uns mesos amb el canvi de govern; des de la conselleria de cultura de la Generalitat se'ns va convocar com a col·lectiu professional. Aquest fet diu molt del reconeixement institucional que se'ns té.

Com ho vàreu celebrar?

Per celebrar el 10è aniversari, primer vàrem fer una trobada amb els animadors, les animadores i les seves famílies el mes de setembre de l'any passat en una casa rural. Va ser un dia molt bonic i emotiu. Després, al desembre, vam fer un acte amb parlaments i cançons al CAT de Barcelona. Finalment, aquest any, vam bufar les espelmes d'un pastís i vam repartir caramels a la Tamborinada. També hem editat un cd del 10è aniversari amb la col·laboració dels animadors i animadores.

Creus que ara que estem vivint en un món globalitzat és una bona oportunitat per difondre la cultura catalana a través dels espectacles?

És una manera excel·lent! Per exemple he fet espectacles fora de Catalunya i tot i que em

dirigeixo al públic en castellà, les cançons les canto en català.

Les disciplines artístiques ens ofereixen una forma única de fer cultura i d'exportar la nostra identitat catalana arreu del món.

Què és el millor de la teva professió?

El millor és el públic en general: les famílies i els infants. Connecto tant amb ells a cada actuació que és com si fes un parèntesi a la meua vida. A vegades em passa que començo un “bolo” amb mal de cap o amoïnada per alguna cosa i a la primera cançó ja s'ha e-svaït. Acabo tan contenta i plena que et puc assegurar que sembla que faig teràpia.

I el pitjor?

El pitjor... Encara no ho he descobert!

Què li diríeu a algú que vulgui crear una companyia semblant a la vostra?

Li diria que l'animació infantil és un món fantàstic i meravellós, però que no és fàcil; cal molt d'esforç. S'han de fer les coses ben fetes i assessorar-se.

Nosaltres que formem part tant de l'AMAPEI com de la federació Unió de Músics de Catalunya, aconsellàrem que ens escrivissin un correu electrònic a junta@amapei.com o umc@uniodemusics.org i els hi donàrem un cop de mà explicant-los tot el que calgui.

Qui va dir que la feina ben feta no té fronteres?

www.aicarai.com

(1^{ia} d'è) 9[?] (passa-ho)

màgia

>cia. struc

la màgia d'struc

La màgia d'Struc és un espectacle de màgia conStructiva, ple d'humor i il·lusió adreçat a un públic familiar, que pretén mostrar que la màgia es troba en nosaltres mateixos i és fruit de la nostra imaginació. Amb un ritme divertit molt accelerat, els jocs de mans i els gags màgics es succeeixen desenfadadament per oferir una proposta plena d'impossibles que desafia les lleis de la lògica. No hi falten els números de foc i il·lusionisme, hipnosi i escapismes amb cordes, fins i tot dos números inèdits, una evasió d'una camisa de força i l'home globus. Prepareu-vos, doncs, per endinsar-vos al país d'Struc. *Estrena: juliol 2011*

teatre

>teatre del raval

mostra teatre barcelona v.2.0

Arriba la fase final de la MTB v.2.0 amb els cinc espectacles finalistes, dels 40 inicials, que es disputaran el primer lloc per a ser els guanyadors d'aquesta edició. Enguany, l'organització de La Mostra, conscients de l'actual crisi econòmica, ha fet una pas endavant i ha donat oportunitat al màxim nombre de companyies per a que representin els seus espectacles. El projecte sociocultural i artístic va néixer l'any 1995, amb l'actriu catalana Empar López com ànima de la iniciativa i organitzada per Artípolis i la Coordinadora de Sales Alternatives, per fomentar l'activitat artística i teatral. *Estrena: octubre 2011*

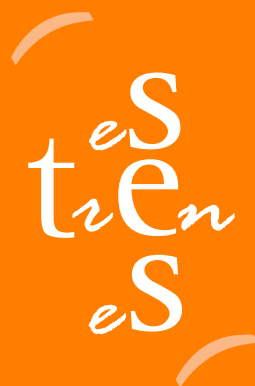

teatre

>farré s brothers i cia
i amants de lulú

equilibristes

La companyia de teatre dels igualadins **Farré s brothers i cia** i la formació musical, també d'Igualada, **Amants de Lulú**, s'uneixen per presentar *Equilibristes*, al Teatre Aurora. Aquesta obra per adults ens sorprèn amb un petit accident lleu i fortuït, com és relliscar en un pas de viants mullat de pluja, que provoca un gir en la vida d'un home gris. Ens ho explica de viva veu, acompanyat d'uns amics músics que no han sabut dir-li que no. Un muntatge 100% igualadí que demostra com tot "penja d'un fil". *Estrena: octubre 2011*

titelles

>cia. pelmà nec

diagnòstic: hamlet

Miquel Gallardo estrena una obra de titelles de mida humana, protagonitzada per un jove que, tancat en un armari d'un psiquiàtric, intenta resoldre el seu gran dubte "ser o no ser" amb personatges nascuts de la seva imaginació. En general, a pocs ens agradaria intercanviar la nostra vida amb el personatge d'una tragèdia de Shakespeare, ja que acostumen a tenir un final poc envejable. Tot i això, la sensació de no controlar la nostra vida i les pressions contínues ens poden fer preferir la seguretat de la pitjor de les ficcions a la incertesa real. Ja se sap: val més boig conegut que savi per conèixer... *Estrena: octubre 2011*

teatre

>cia. magatzem
d'arts

heidi

Cia. Magatzem d'Arts presenta la seva versió teatral de la coneguda història de Heidi. El clàssic conte infantil narra les mil aventures la Heidi, que se'n va a viure amb el seu avi als Alps, i comença una etapa en contacte amb la naturalesa. Coneix el Pere, un noi que pastura les cabres dels habitants del poble, i aviat són els millors amics. Un espectacle que agrada a tota la família perquè a través d'uns personatges tendres i sincers es transmeten els valors de l'amistat i la llibertat. *Estrena: octubre 2011*

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de

carrer cercavila titelles màgia

contes teatre de carrer cercavila titelles

teatre circ clown animació

■ Tota una vida d'espectacle.

Núria Feliu

70 anys de vida i 50 als escenaris

No és un secret que la Núria Feliu té una gran fal·lera pels gegants. Per això, no és d'extranyar que hagi volgut recrear la seva pròpia geganta per celebrar el seu aniversari, el passat 21 de setembre. I és que complir setanta anys prou bé s'ho mereixia!

La nova geganta, de tres metres i mig d'alçada, destaca pel seu cabell ros, tan característic de l'artista, vesteix molt elegant, amb les seves faldilles amb godes i una americana estampada amb flors i llueix uns llavis ben vermells per sortir a presumir. A la mà esquerra porta un ram de violetes, les preferides de la Feliu, i a la mà dreta, la partitura de la Cançó de Sants. A més a més, per sobre de la roba porta una banda on

es veuen els logotips de les entitats i associacions que li han ajudat a fer realitat aquest somni.

La figura, construïda al taller del geganter popular Toni Mujals, a Cardona, seguint el disseny de Cecília Vidal, ha estat cedida a la colla de geganters del seu barri, Sants, per tal que participi en els diferents actes festius.

Però complir setanta anys de vida no ha estat l'única celebració que la Feliu ha tingut aquest any. També ha coincidit la commemoració del seu cinquantè aniversari de carrera. Mig segle que la cantant de Sants ha dedicat a la música i a la cultura catalana. I per festejar-ho, l'artista va escollir el Gran Teatre del Liceu per envoltar-se dels

Felicitats Nùria!

La Núria i la seva geganta juntes a l'escenari.

seus amics, d'aquells que l'han acompanyat al llarg de la seva trajectòria. Allí va rebre un càlid homenatge amb un espectacle ple de música, artistes, gegants i castellers, tot sota la direcció escènica d'Enric Majó i Abel Folk.

Els encarregats de presentar l'acte van ser uns comunicadors de luxe: Josep Cuní, Empar Moliner, Àngel Casas, Òscar Dalmau, Elena García Melero, Loli Feliu, Enric Frigola, Adelina Castillejos, entre d'altres. Una vetllada en què no van faltar un gran nombre de músics joves i altres ja consagrats com Marina Rossell, Joan Manel Serrat, Sílvia Pérez o Peret.

La gran festa va deixar ben clar que la Núria Feliu és una de les grans en la història de la música popular de Catalunya i un referent per a les noves i futures generacions del nostre país.

Núria Feliu i La Fundació La Roda d'Espectacles

Per Lluïsa Celades

Quina és la vinculació de la Núria Feliu amb La Roda?

La vinculació ve de molts anys perquè les dues vàrem néixer al mateix barri de Sants. Però el primer cop que la vaig descobrir com a cantant va ser a La Cova del Drac, del carrer Tuset.

Com la descriuria?

És una persona molt comunicativa, li agrada estar envoltada de la seva gent i sempre participa amb tot el que pot. És el seu tarannà.

Què li sembla que la Núria tingui la seva pròpia geganta?

Sempre ha esdevingut una persona molt vinculada amb la nostra cultura tradicional i popular. Per això, crec que li deu fer molta il·lusió tenir una geganta a la seva imatge.

Què destacaria de la celebració dels 50 anys de carrera al Liceu?

El Liceu és un marc idoni per celebrar un esdeveniment tan bonic com aquest, ple de tradició catalana. Tota la festa va ser excel·lent: la presentació, l'espectacle i la Núria Feliu. Va ser una tarda per no oblidar.

Què creu que representa la Núria Feliu per a la cultura catalana?

En el món de la cultura la Núria Feliu és una persona molt reconeguda arreu de Catalunya. I fora d'ella també ho és. Sempre que ha marxat del nostre país ha esdevingut una fidel ambaixadora de la nostra cultura, llengua i solidaritat. Ha fet saber a tothom que Catalunya és més que una nació sense estat. Sempre ha portat una motxilla plena de la nostra cultura. És una catalana de cap a peus.

anem
a veure...

Minuts

Secció elaborada per
Puça Espectacles
www.lapusa.com

- ✿ **Espectacle:** *Minuts*
- ✿ **Gènere:** Pallassos / teatre d'objectes
- ✿ **Públic:** Tots els públics
- ✿ **Espai:** interior

Tic, tac, tic, tac. Mica a mica, poc a poc. Així és com en Marcel Gros, tic tac tic tac, va construint un petit món fet de minuts i instants únics. Mica a mica va desplegant un univers particular en què els objectes prenen vida pròpia i el pallasso emprèn un viatge a la recerca d'aventures a bord d'un vehicle que va construint mentre els minuts s'escolen. A poc a poc anem descobrint un món màgic, ens submergim en històries divertides i fantàstiques, on res és el que sembla i tot és possible. Tic, tac, tic, tac, mica a mica, poc a poc, el temps passa però no el perdem perquè en Marcel Gros anirà guardant cadascun dels minuts que nosaltres li donem dins una caixa de fusta. I amb aquests minuts construirà aquest món on l'únic límit serà la imaginació, la seva i la nostra.

Minuts és un espectacle divertit i alhora reflexiu, dirigit als més menuts però que captiva els més grans per la seva delicadesa i lucidesa. Un espectacle en què el pallasso se'ns mostra proper, contingut i captivador, oferint-nos una mirada irònica i poètica del món. Una manera de veure la vida amable, tranquil·la i honesta. Uns minuts de plaer estètic i gaudi intel·lectual. Una bona manera de perdre el temps.

Les Fades de la Bella Dormient

- ✿ **Espectacle:** *Les Fades de la bella dorment*
- ✿ **Gènere:** Teatre d'objectes
- ✿ **Públic:** Infantil
- ✿ **Espai:** interior

Entre fusos i màquines de cosir dues fades, na Camosa i na Brossina, ens expliquen la seva versió del conegut conte de la Bella Dormient. En clau d'humor i servint-se de cabdells de fil i agulles de cosir ens fan notar que no és cert que una de les fades fós una bruixa dolenta. La fada número 12 era més aviat impulsiva. Tot plegat va ser un malentès fruit d'un rampell de geni: la fada Brossina va maleir n'Englantina en saber que s'havien oblidat de convidar-la al seu bateig. Enrabiada, va proferir un encanteri que deia que la princesa, quan arribés a la majoria d'edat, es punxaria amb una agulla i es moriria. Tal i com les paraules sortien de la seva boca, ja se'n penedia d'estar-les dient. Però no hi havia res a fer; el malefici ja estava dit. Per sort, la darrera de les fades, que encara no havia exposat el seu encanteri, matisa les paraules de la seva companya i en comptes de treure la vida a la princesa, la fa dormir cent anys.

En aquesta nova adaptació, Disset Teatre ens proposa entrar a les bambolines d'aquest popular conte de fades europeu. Una escenografia versàtil i simpàtica pren un protagonisme inesperat a mesura que es va transformant en els diversos personatges de la història. És a dir, els diferents cabdells de fil de cosir i les agulles actuen d'improvisats titelles. La narració pendola entre la versió explicada per les fades i les peripècies clàssiques de la Bella Dormient. Tot plegat fa que els personatges arquetípics propis dels contes de fades s'humanitzin. La combinació d'escenes inversemblants i personatges versemblants, doncs, crea situacions divertides. Així, per exemple, tant la Bella Dormient com tot el sèquit reial té pipi després de dormir cent anys. Aquest sentit de l'humor i la interpretació, no tan sols actoral sinó també manipulant els diferents objectes que apareixen en escena, trenca amb les anteriors versions de *La Bella Dormient* i li dona un aire no tan ensucrat. *Les Fades de la Bella Dormient* ha estat guardonada amb el premi especial del jurat al millor espectacle de titelles i objectes FETEN 2011.

El Príncep feliç

- ✿ **Espectacle:** *El Príncep feliç*
- ✿ **Gènere:** Teatre noves tecnologies
- ✿ **Públic:** Tots els públics
- ✿ **Espai:** interior

El darrer muntatge teatral de La Baldufa és un repte per a la companyia. Valents, com sempre, aquest cop fan un pas endavant amb un espectacle de gran format destinat a tots els públics.

Prenent el conte de Wilde *El Príncep feliç* com a excusa aprofiten la crítica social immersa en el text per fer una fotografia de la cobdícia humana existent però també de com pot aquesta convertir-se en generositat absoluta. És alhora un cant a l'amistat i a la companyonia extrema.

Evidentment no podem parlar de la peça teatral sense valorar la seva original i acurada posada en escena que ens presenta un nou llenguatge escènic: el de les noves tecnologies. Aquestes estan tan ben tractades i juguen tan a favor de l'obra que en cap moment, en més d'una hora de representació, l'espectador té la necessitat de moure's de la butaca. El seu tempo és tranquil, pausat, com una aixeta que goteja i va fent música amb aquestes gotes perdudes. La Baldufa s'atreveix a entrar en una nou territori creatiu i des de les butaques no ens queda més que aplaudir el seu coratge i alhora felicitar el seu encert en dur a terme els seus projectes.

El Príncep feliç

Les Fades de la Bella Dormient

■ Comptem amb l'esforç de tots i totes per aquesta iniciativa

Fundació Ateneu Sant Roc

Gaudir del millor musical en benefici de la **Fundació Ateneu Sant Roc**

al nou espai **CÚPULA LES ARENES**

Dijous 10 de novembre de 2011 a les 21 h

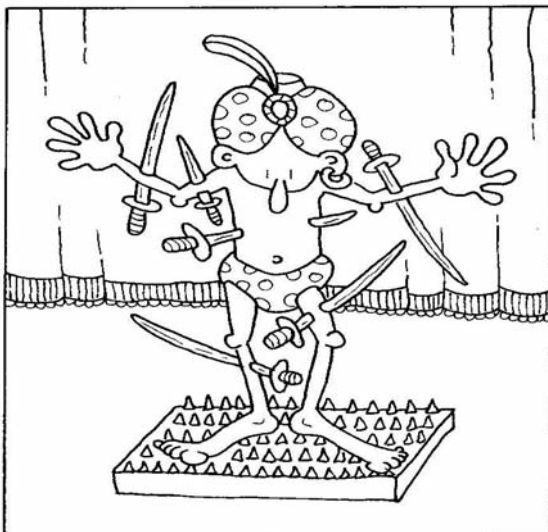
Entrades i reserves a la secretaria de l'Ateneu • **Donatius Fila 0:** 2100-0365-35-0200142257
c. Cáceres, 34-36 • 08918 BADALONA • 93 399 39 51 • www.fundacioateneusantroc.org • ateneu@fundacioateneusantroc.org

Novament s'ofereix a la Fundació Ateneu Sant Roc la possibilitat de participar econòmicament amb el musical **GREASE**, en benefici dels seus projectes que donen suport als infants i joves en risc social.

L'obra es representarà el pròxim 10 de novembre a les 21 hores, a la Cúpula Les Arenes de Barcelona. Si vols formar part d'aquesta proposta solidària i gaudir del millor musical, pots comprar la teva entrada a un preu especial de 25 euros. També podeu fer els vostres donatius a **Fila 0: 2100-0365-35-0200142257**.

una miqueta d'en MIQUELET

t'avisem...

flic II Edició del Festival de Literatures i Arts Infantil i Juvenil

De desembre de 2011 a març del 2012

Arriba la II Edició del Flic, festival de literatures i arts infantil i juvenil, que es celebrarà a tot Catalunya i alguna ciutat espanyola.

La iniciativa està organitzada i promoguda per Tantàgora, una associació sense ànim de lucre que treballa des de fa més de 20 anys per donar a conèixer la literatura oral i escrita i fomentar-ne la lectura.

Després d'una primera edició desenvolupada a 25 poblacions i a través de 35 espais culturals i educatius, el Flic d'enguany torna amb força i noves idees. En la primera edició el festival va proposar a cada un dels territoris programes i projectes a mida segons les necessitats de cada un d'ells, amb la finalitat de transmetre literatura oral i escrita. El resultat va ser un treball ric i divers amb diferents propostes: espectacles, tallers, projectes de barri per fomentar la lectura, producció d'exposicions, formació, etc...

En aquesta nova edició el Flic farà un homenatge a l'artista txeca Kveta Pacovska, referent internacional sobre il·lustració infantil i juvenil, i podrem comptar amb la seva presència. A més a més, es portaran a terme activitats i tallers que permetran conèixer i difondre l'obra de Pacovska, així com també una mostra final amb el resultat de les creacions dels participants a les activitats.

En paral·lel, i amb el circ com a art convidat, el Flic farà una mirada atenta a les relacions entre la literatura i el circ, mostrant espectacles que uneixen ambdues arts, i també es realitzarà una mostra de llibres de circ.

Com a novetat d'enguany s'estrenarà *La Cantata del Flic*, produïda per l'Escola de Música de La Jonquera i es presentarà el llibre *Onir*, amb il·lustracions d'Ivan Regalado i text de Roser Ros, fruit del treball de la convocatòria Il·lustrador Resident de Tantàgora. La resolució de la convocatòria d'enguany també es celebrarà en el marc del festival.

Seguint amb la filosofia de fer arribar la literatura a llocs que no estan pensats especialment per a la difusió d'aquesta, el Flic seguirà la col·laboració establerta amb el col·lectiu dels taxistes per seguir innovant en la transmissió literària.

www.flic.cat

“Posa't la gorra” al Zoo de Barcelona!

L'Associació de Nens amb Càncer (AFANOC) organitza, el 17 de desembre, l'onzena edició de “Posa't la gorra!”, una festa infantil dirigida a sensibilitzar la societat i donar a conèixer l'existència del càncer infantil, per tal de normalitzar la malaltia.

Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya

El Parc Zoològic de Barcelona tornarà a estar ple de gorres solidàries per celebrar una festa, en la qual hi haurà moltíssimes activitats com tallers, jocs, espectacles, actuacions musicals i moltes sorpreses més.

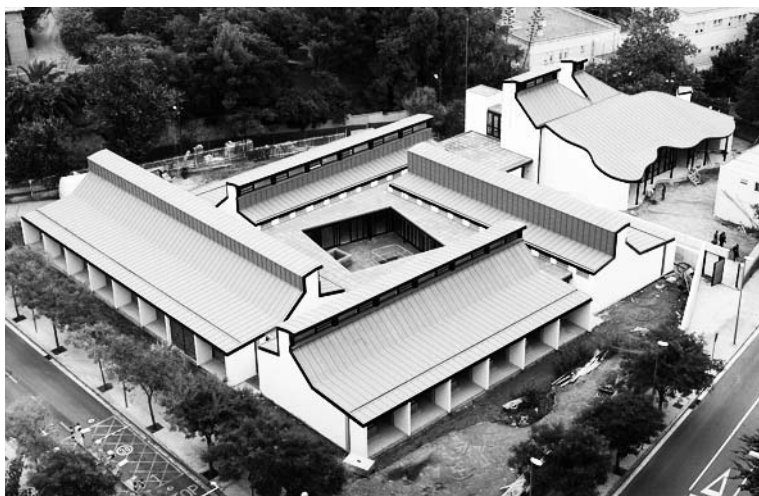
La gorra costa 5 euros i permetrà l'entrada gratuïta als nens i nenes entre 3 i 17 anys, i els adults que portin la gorra pagaran la meitat del preu de l'entrada al Zoo.

Enguany, els objectius que s'han fixat són el d'obtenir recursos per tirar endavant la Casa dels Xuklis, una casa d'acollida per a famílies desplaçades del seu lloc d'origen amb infants amb càncer que venen a rebre tractament a Barcelona.

La Casa dels Xuklis disposa de 25 allotjaments d'uns 30m2 cada un i diferents zones i espais comuns com la cuina, el menjador, la sala de jocs i la sala d'activitats. Des de la Casa dels Xuklis es proporciona atenció psicossocial a totes les famílies i s'ofereixen activitats lúdicoeducatives i terapèutiques als infants i les seves famílies.

També necessiten tot aquest suport per continuar tirant endavant tots els serveis que actualment ofereix l'AFANOC a tots els nens i nenes amb càncer i les seves famílies. Fruit de les darreres edicions han pogut dur a terme l'acondicionament del Servei d'oncohematologia de l'Hospital Maternoinfantil de la Vall d'Hebron, l'obertura de la delegació d'AFANOC a Tarragona, i han finalitzat les obres de la Casa dels Xuklis.

L'associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya (AFANOC) va ser constituïda el 1987 per un grup de mares i pares que van veure la necessitat d'unir-se per treballar en la millora de qualitat de vida de tots aquests nens i nenes i incidir en totes les necessitats i desconeixement que envoltaven el càncer infantil.

Casa dels Xuklis

destaquem...

XVII Saló del Manga

Del 29 d'octubre a l'1 de novembre

Si t'agraden el manga, l'anime i la cultura japonesa no pots faltar al **XVII Saló del Manga**, organitzat com cada any per FICOMIC. Una convenció sobre còmics japonesos que comptarà amb els tres recintes de la passada edició. La

Farga de l'Hospitalet, l'espai central del Saló, acollirà les empreses expositores i els espais dedicats als videojocs, tallers, exposicions... Al Poliesportiu de l'Hospitalet de Llobregat es realitzaran els concursos de karaoke, Cosplay i World Cosplay Summit, a més a més de les actuacions musicals. I la Sala Barradas oferirà les projeccions d'anime. Amb l'entrada es podrà accedir als tres espais que estaran connectats amb el servei gratuït del Mangabus.

www.manga-xvi.ficomic.com

La fira del joc i la joguina diferent

Fira Jocjoc

27 de novembre

La **Jocjoc** de Tona (Osona) arriba aquest any a la seva onzena edició carregada, com cada any, de jocs tradicionals d'arreu del món per a totes les edats, per jugar sol o en grup, d'habilitat o d'estratègia. Tots els jocs que s'exposen no es poden trobar en els grans circuits comercials ja que són peces elaborades artesanalment amb materials ben diversos i de primera qualitat. Fins i tot podràs comprar jocs únics en el món! Jocs i joguines originals i divertides que ajuden a crear interrelacions úniques entre els participants i que han estat fabricats amb l'exigència de determinats valors com el respecte pel medi ambient, la cultura de la pau o la justícia social. No et perdis l'oportunitat d'aconseguir la teva pròpia joguina. Per fer-la funcionar només necessitaràs una única pila, la teva imaginació.

www.firadeljoc.cat

minimúsica

Festa minimúsica.tv

6 de novembre

El web **minimúsica** és a punt de néixer i per celebrar-ho s'ha organitzat una gran festa amb les actuacions musicals de Fred i Son, Mujeres, Internet 2 i Oh! Cake & the Cookie a la [2] d'Apolo. **Minimúsica** és un cicle de concerts de músiques modernes i populars adreçat a infants. La seva intenció és que els nens i nenes creixin amb les músiques representatives del moment social que estan vivint sense limitar-los a l'anomenada "música infantil", perquè la infància no és un estil musical, sinó una etapa de la vida on precisament l'estimulació sonora és molt important i no s'ha de fer cap exclusió estilística.

www.minimúsica.tv

una emoció...

UNA PROPOSTA D'OCI EN FAMÍLIA: EL TEATRE!

El teatre ens permet gaudir d'emocions intenses en viu, i l'experiència es gaudeix el doble si la vivim en família, amb gent amb qui tenim un vincle emocional conjunt, ja que fomenta valors compartits i facilita el diàleg. Afortunadament, cada cop som més els que ho sabem i els que gaudim del teatre familiar.

El teatre és una proposta d'oci cultural socialment arrelada de forma minoritària al nostre país. Un tant per cent molt elevat de la població declara no anar mai al teatre i els que ho fan, majoritàriament, assisteixen una o dues vegades l'any. Però no cal posar-nos catastròfics i destaquem que la gent que va al teatre, tot i ser un percentatge molt baix, és fidel i repetidora impulsiva de l'activitat. Per tant, no donem res per perdut! Per a una persona que des de menuda la porten al teatre, anar a aquests espais plens de màgia és tan habitual com per a qui és soci d'un club de futbol ho és assistir al camp cada setmana. Per aquest motiu, en el moment que descobreixes que socialment ets un ésser estrany pel teu hàbit d'assistència regular a veure espectacles en viu, i especialment per pagar entre 10€ i 60€ per entrar-hi, molts decidim dedicar-nos a explicar que no només és una proposta que no fa mal a ningú, sinó que fins i tot fomenta aspectes socials i culturals molts positius entre gent de totes les edats i condicions.

El teatre en família fomenta el diàleg

Vivim en un moment en què a la vida diària escasseja el diàleg entre diferents membres d'una mateixa família, i augmenta la utilització de monosíl·labs en les converses entre sèrie i sèrie de TV, pantalles d'ordinador o màquines vàries. I el teatre és una arma poderosa davant de tots aquests atacs a la vida social, ja que qualsevol experiència en viu per l'espectador té una força directa de comunicació que no permet cap sistema automàtic i industrialitzat. I quan aquesta experiència es realitza amb gent propera a la teva vida diària, s'estableix un vincle de relació emocional conjunt, que a posteriori aportarà dosi de comunicació. El teatre et permet gaudir d'emocions intenses en un temps rècord, i si sumem a aquests moments el fet de compartir-los amb els fills, convertim l'experiència en única! Després parlem de si ens ha agradat, recordem escenes, riem, plorem, veiem diferents punts de vista sobre una mateixa proposta... però el més important és el fet de realitzar de forma conjunta amb la família una activitat guiada per actors in situ que aporta a tots, adults i infants, grans emocions que recordarem i compartirem durant molt de temps.

Espectacles de qualitat

Però perquè aquesta "catarsi" familiar existeixi durant l'experiència d'anar al teatre cal escollir un bon espectacle adequat a l'edat dels infants i amb una proposta artística de qualitat. Especialment pel que fa a aquest darrer punt molts professionals especialitzats en el teatre per a nens i nenes s'estan encarregant de fer rodar la màquina (artesanal) perquè el sector creixi i millori. Però no només és necessària la força dels professionals, sinó també la consciència política i social, per poder explicar en fets, i no només en paraules, que el teatre dirigit als més petits és, a més d'una activitat d'entreteniment, una eina de creixement i aprenentatge que dóna valor afegit a la creativitat i la cultura del nostre país. Ens els 10 darrers anys, a Barcelona hi ha hagut un creixement espectacular de teatres amb propostes dirigides als més menuts. Actualment, hi ha més de 15 teatres que cada cap de setmana ofereixen propostes, però tot i la força del vent a favor i la tasca de creadors i programadors encara cal treballar molt, perquè un espai viu mai pot deixar d'evolucionar.

Viu i comparteix el teatre

El teatre ha de deixar de ser per a molts un espai encotillat per unes normes de comportament, i convertir-se en un lloc obert a tothom que tingui ganes d'emocionar-se, de sensibilitzar-se i, especialment, de compartir, perquè, per sobre de tot, el teatre és un acte de generositat, en el qual uns actors ens transmeten emocions i un públic les rep transformant-les en riure o plor i, finalment, en un fort aplaudiment. Sigueu generosos i compartiu emocions. I en família multiplicareu l'efecte. **Viu el teatre!**

Gisela Juanet

Responsable prod i cc de la programació familiar Viu el Teatre familiar al Poliorama.
Web: www.unicsproduccions.com

notes noves

noè rivas

Mira com sona!

Ambäukatunàbia

Ambäukatunàbia és un grup d'animació que va néixer l'any 2008 en una assemblea de monitors i monitores de l'Esplai l'Agrupada de Molins de Rei. El formen la Maria Busquets com a cantant, en Magí Canyelles als pitus i flautes, l'Albert Nardí a l'acordió diatònic, en Josep Miquel Janés a la guitarra, en Carlos Rivero al baix i en Joan Tresserra a la bateria.

El seus espectacles *Campi qui pugui*, *Escampa la boira!*, *La nit màgica* i *Bassal Rock* -un espectacle músicaquàtic- fa temps que sonen arreu del nostre país.

El següent pas lògic ha estat la publicació d'aquest CD que ara us presento. Hi trobareu cançons plenes d'il·l·lusió com "El tren de l'alegria" que amaga tot un seguit de cançons ben conegudes com "El gripau blau", "Puff", "La mosca" i "Aquesta terra". També trobareu la seva festiva versió de "El Joan Petit" amb un original canvi a tonalitat menor i un petit toc balcànic. La tercera cançó "Les notes de l'escala" és una bellugadissa melodia per ballar; la quarta, una divertida cançó homenatge a un acte que fem cada dia mig adormits: "L'esmorzar"; i per acabar tenim "La fàbrica de la música", una alegre cançó que ens presenta la història d'un poble on no hi existia la música fins que arriben uns músics que hi descobreixen tot un seguit de sons, ritmes, jocs...

Si voleu, podeu escoltar les cançons al seu Myspace i a l'Spotify. També, com no, els trobareu al Facebook i al Twitter i si voleu veure'ls en acció cliqueu el seu nom al Youtube.

Endavant Ambäukatunàbia!

Família Fesxup

Pep Puigdemont i Sidrus

L'olotí Pep Puigdemont és un dels músics més actius del nostre país. Una mostra més és aquesta gravació que ara us presento i que és fruit d'un encàrrec de la Teresa Galvé.

D'entrada heu de saber que els fesxups com a dolç, com a caramels de fesols, són reals i es poden trobar a botigues especialitzades d'aliments artesanals de la Garrotxa.

La Teresa Galvé va inventar una família de capgrossos (pare, mare, filla i fill) que són els teòrics inventors d'aquests caramels als quals els hi han posat el seu nom. I així ha nascut l'argument d'aquesta gravació i les seves 15 cançons de pur estil Country-garrotxí i amb la veu inconfusible i el bon saber fer d'aquest gran animador i comunicador, molt ben acompanyat pels Sidrus (el multiinstrumentista Xavier Batlle i el percussionista Pep Carrera). A la gravació també hi trobareu les col·laboracions de Xavier Pallàs, David Plans, Josep Pineda, Jordi Estartús, Elisa Planagumà i Beth Riera.

Aquest és un disc ben viu i contagiós que de ben segur us agradarà. Entre totes les cançons potser destacaria algunes: la cançó que obre el disc "Família Fesxup", una contagiosa cançó que ens presenta la família i el seu gran invent; després una encisadora cançó a ritme de l'ukelele "Si cantes ben alt", la imaginativa "El mussol de cal Fesol", el rítmic i encisador "Tren Fesxup" que et fa anar amb ulls tancats per terres garrotxines, l'himne per promocionar aquest plat tan deliciós "Menja pèsols", la rítmica i multiidiomàtica "Ai, fesolet", el marxós rock "El torrafesols", i la cançó de comiat que tanca el disc "Bona nit". Ara bé, la meua recomanació és que us les escolteu totes i encara millor, que aneu a l'espectacle homònim que en Pep porta arreu de Catalunya.

Si voleu aconseguir les lletres i partitures de les cançons tan sols cal que aneu a la seva pàgina web, i si voleu escoltar les cançons abans de comprar el cd, podeu fer-ho anant al link de ràdio Pep Puigdemont (<http://www.puigdemont.net/radio/radiofamiliafesxup.htm>). També està disponible a l-iTunes i Spotify.

Resumint, un disc molt recomanable que ens omple d'optimisme, festa i il·l·lusió. No us el podeu perdre.

Cançons de tardor

Noè Rivas

Cançons de tardor és un llibre i un CD per cantar i jugar i ens convida a viure la tardor sense presses però amb intensitat, tot farcint la vida de música i cançons. Ens convida també a gaudir de la bellesa del cromatisme del bosc, de l'espectacle de colors, i a gaudir de la natura, que ens regala els seus millors fruits: el raïm, les olives, les castanyes, els bolets... Noè Rivas ens regala la música i les cançons de tardor i amb les il·lustracions de Mercè Arànega veurem esquiroles, cargols, la castanyera, com cauen les fulles i també el pomer com dansa.

Com ja sabeu Noè Rivas és músic, intèrpret, animador d'espectacles familiars i infantils, mestre de música i professor de cursos de formació de mestres, de músics i d'educadors del temps lliure. Ha col·laborat amb en Xesco Boix i els Cinc Dits d'una Mà en diversos enregistraments. Ha publicat i participat en més de 30 gravacions musicals i ha publicat, amb aquest, més de quinze llibres de temàtica musical i infantil. D'ençà l'any 1977 viatja arreu de Catalunya amb diversos espectacles musicals. L'any 2005 va rebre el premi ARC al millor espectacle per a públic familiar, i l'any 2009, juntament amb la resta de components de Cinc Dits d'una Mà (Xesco Boix, Àngel Daban, Toni Giménez i Lluís Ma Panyella), va rebre el premi "Reconeixements Infància 2009" amb motiu del Dia Universal de la Infància i el 20è Aniversari de la Convenció sobre els drets de l'Infant atorgat pel Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya. Ha presentat espectacles a diversos festivals com els de Tàrraga, la Fira Mediterrània de Manresa, el Mercat de Música Viva de Vic, la Mostra d'Espectacles d'Igualada, la Mostra Rialles de Cerdanyola, la Tamborinada, l'Altaveu de Sant Boi, el David, l'Ecolleure...

Arreu connecta amb naturalitat amb el públic i converteix les seves actuacions en una festa.

Neix la Coordinadora de Teatres Independents de Catalunya

Amb l'objectiu de defensar l'existència i la presència dels teatres independents en el territori català s'ha creat la Coordinadora de Teatres Independents de Catalunya (CTIC). La CTIC és una associació d'espais teatrals de petit o mitjà format i gestió privada, ubicats fora de la ciutat de Barcelona, que compten amb un projecte artístic d'exhibició i producció d'espectacles professionals.

La CTIC ha estat fundada per la Sala La Planeta (Girona), la Sala Trono (Tarragona), el Teatre de l'Aurora (Igualada) i el Teatre de Ponent (Granollers), però pretén anar ampliant el nombre de teatres associats per estendre's per tot el territori català. Aquests espais escènics han anat assumint, en els darrers anys, un paper social i cultural fonamental, complementant l'oferta dels teatres públics de les seves localitats i, alhora, absorbint i donant suport a la creació des de fora de la ciutat de Barcelona.

Entre les quatre sales van estrenar 14 espectacles de producció pròpia, van programar mig miler d'actuacions i van atreure més de 32.000 espectadors l'any passat. El president de la CTIC és Oriol Grau i la seu de la Coordinadora s'ubica a la Sala Trono de Tarragona.

Un dels següents passos serà signar un conveni amb l'Institut del Teatre de Catalunya perquè els seus alumnes puguin estrenar en aquestes sales els seus projectes de final de carrera.

Per tal d'assolir aquests objectius, la CTIC vol crear un circuit estable d'arts escèniques amb teatres privats de fora de Barcelona que compti amb suport institucional. L'embrió d'aquest circuit estable ha anat agafant forma a través de la col·laboració que ja mantenen els quatre teatres fundadors, que fan girar algunes de les seves produccions pròpies pels seus teatres. Per altra banda i per tal de donar suport a l'emergència, la coordinadora signarà properament un acord de col·laboració amb la Beca Desperta, organitzada per la Nau Ivanow i l'agència de comunicació aPortada,

que té l'objectiu de recolzar la creació teatral més jove en el marc d'un projecte de suport a creadors.

En aquesta mateixa línia, la CTIC està en converses amb l'Institut del Teatre per establir un acord que permeti que una selecció dels treballs de final de carrera dels alumnes d'aquest centre siguin exhibits en les sales associades, promovent així un primer contacte amb l'àmbit professional. El director del Teatre de Ponent, Frederic Roda, ha observat que aquest possible acord ha de permetre que "els futurs artistes no es quedin simplement en l'activitat acadèmica, sinó que puguin arribar a públics molt diferents".

Una roda de premsa 2.0 per tot el territori

La vocació territorial de la CTIC també s'ha traslladat a la roda de premsa de presentació

davant dels mitjans de comunicació. L'acte s'ha retransmès en directe per Internet des de la Sala Trono, a Tarragona. La resta de teatres associats han convocat la premsa local respectiva als seus teatres per tal de seguir la roda de premsa en viu, mentre que els mitjans de Barcelona l'han pogut seguir presencialment a l'Institut del Teatre. Així doncs, ha estat una roda de premsa 2.0 seguida simultàniament per periodistes repartits per tot el territori català, així com també per Internet a través de la pàgina web de la Coordinadora. D'altra banda, els periodistes que han seguit la roda de premsa des dels diferents espais habilitats, han pogut intervenir i formular preguntes a través de Twitter.

Els antecedents

La CTIC sorgeix de la Coordinadora de Sales Alternatives de Catalunya (COSACA), entitat que, al seu torn, procedia de la COSABA, que agrupava només les sales alternatives de Barcelona, però que va canviar la seva denominació en incorporar les sales alternatives d'arreu del país. En el marc de la COSACA, les sales del territori troben progressivament més denominadors comuns entre elles que no pas amb les sales barcelonines i, de manera natural, comencen a col·laborar estretament generant, per exemple, un circuit no formal per on giren les seves respectives produccions acordant unes condicions d'exhibició comunes que serien difícils d'aconseguir a Barcelona. A la vegada, també detecten que coincideixen, de manera espontània, en la programació de diverses produccions -en la seva majoria de creadors emergents- que acaben girant per aquests espais escènics. Arran de la baixa a la Coordinadora d'algunes sales barcelonines com la Sala Beckett o l'Espai Brossa i de la creixent dilució del concepte de sala alternativa, es decideix dissoldre la COSACA i els teatres del territori constitueixen la CTIC, donant forma a una realitat cultural i a una relació que ja han mantingut durant anys.

Els teatres de la CTIC en xifres

Els teatres independents de fora de Barcelona tenen un impacte important en el sector professional de les arts escèniques a Catalunya. Durant el període de 2008 a 2010, van programar en total 564 companyies i prop de 1.300 funcions en què hi van assistir més de 84.000 espectadors. D'aquestes companyies, un 79% eren catalanes i també el 79% de les funcions van ser en català. Pel que fa als espectacles programats, un 10% van ser de producció pròpia i un 90% de producció aliena. Sobre la producció pròpia, els teatres associats van crear durant aquests tres anys 36 produccions pròpies que han realitzat més de 1.300 funcions en gira. Només durant l'any 2010, els quatre van programar 218 companyies i prop de 500 funcions en què hi van assistir més de 32.000 espectadors.

Xarxa d'Espais Escènics Municipals

Música, teatre i dansa
a 143 municipis

Els millors espectacles
i actuacions a prop teu!

Consulta la cartellera a:
www.diba.cat/escenari

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura